

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

februari 2011 | jaargang 15 | #2

Vrijwilligerswerk in de Rand

'Ik zou het niet meer
willen missen'

'Eenvoud is de toekomst'

Webdesigner Tim Van Damme

Straffe streekproducten

+ AGENDA

Grote muziek in het klein

Trio Sprezzatura

Dorpskern vernieuwing

Samenhang verhogen

Dirk Volckaerts was negen jaar hoofdredacteur van het weekblad Brussel Deze Week. Momenteel werkt hij voor het Bureau voor Officiële Publicaties van de Europese Gemeenschappen in Luxemburg. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Joris Hintjens, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijn gedacht*.

i

Dorpskern in Hoeil

Staatkunde

Lezers die vaak gebruik maken van de diensten van de NMBS kennen het wel: spoorwegavonturen. Sinds ik regelmatig tussen Trier, Luxemburg en Brussel pendel, heb ik er al talloze mogen beleven. Zo ook een tijdje geleden. De trein van Luxemburg naar Brussel werd, om een of andere technische reden, uitzonderlijk via Leuven omgeleid. Veel gezemoes bij de internationale reizigers, die hun aansluiting met de Eurostar of de TGV in Brussel-Zuid dreigden te missen. De treinbegeleiders deden alle moeite om het publiek te informeren via de intercom. Geheel volgens de voorschriften: tot aan Pécrot in het Frans, vanaf Sint-Joris-Weert in het Nederlands. Zo wil het immers de wet. Paniek alom, in de trein. Geen hond die begreep wat er omgeroepen werd. 'Vertraging', 'aansluiting', 'onze eerstvolgende haltes zijn ...' of 'reizigers met bestemming zus-en-zo dienen over te stappen van-hier-tot-ginder'. Lastig, als je als Duitser, Fransman of Brit op doorreis bent van pakweg Metz of Koblenz naar Londen of Amsterdam.

Op de zitplaatsen achter mij hoorde ik twee Duitsers luid zuchten. 'Kijk, dit is dus België', zei de een tegen de ander. 'Zelfs op internationale treinen krijg je met hun taalkwesties te maken.' 'U schijnt te weten waarover u spreekt', zei de andere. 'Ja. Ik heb tenslotte tien jaar in Brussel gewoond.' 'Oh. Waar in Brussel precies?' 'In Kraainem.'

Kijkkijk. Ik ben niet de persoon die zich mengt in andermans gesprekken op de trein, op straat of op café. Ook niet als er manifest onjuiste dingen worden verteld. Natuurlijk is Kraainem niet Brussel, maar voor die man op de trein was dat duidelijk *egal*. Het wil ook niet zeggen dat hij niets begrepen heeft van onze staatkundige constructies. Waarschijn-

lijk heeft hij op die tien jaar zelfs wat Nederlands geleerd en maakte hij zelfs gebruik van het Nederlandstalige cultuuraanbod in de Rand, maar voor heel veel expats is 'Brussel' gewoon een verzamelnaam voor de hele regio geworden, de Vlaamse Rand inclusief.

Daar wordt ook flink op ingespeeld. Wie bijvoorbeeld af en toe Immoweb of Vlan.be bezoekt, kan vaststellen dat heel veel immobiliënmakelaars nogal slordig omspringen met de aardrijkskunde. Woningen in Drogenbos of Linkebeek worden verkocht of verhuurd onder het mom dat ze in Ukkel liggen. Kraainem blijkt plots Sint-Lambrechts-Woluwe te zijn. Tervuren blijft Tervuren, daarvan denken alle expats toch al dat het Brussel is. Ach, natuurlijk is dit niet zo erg, en iedereen die ergens gaat wonen, zal zich hopelijk niet alleen door immobiliënmakelaars laten informeren. Maar ik kan mij de verbazing voorstellen van de buitenlandse inwijkeling die zich, onbewust van de taalkundige verhoudingen, aan het gemeenteloket aanbiedt, denkend dat hij in 'een internationale stad' is terechtgekomen.

Communicatie is alles. Wie in Duitsland gaat wonen, weet dat daar Duits gesproken zal moeten worden. En wie het echt niet begrijpt, krijgt er in het gemeentehuis een A4-blad met vertalingen in zes talen in de hand gestopt. Geen slecht idee! Dat zouden we in de hele Vlaamse Rand en zelfs in Brussel ook kunnen doen: een zakwoordenboekje 'stadhuistermen' uitgeven, in zoveel mogelijk verschillende talen, als nuttig en sympathiek welkomstgeschenk voor nieuwkomers.

TEKST Dirk Volckaerts ■ FOTO Filip Claessens

i Reacties? Mail naar randkrant@derand.be

13

AGENDA BINNENIN

vernieuwing aart

28

10

24

26

04 Vrijwilligerswerk

Eén op vijf Vlamingen doet vrijwilligerswerk. Naar aanleiding van het Europees jaar van het vrijwilligerswerk volgt RandKrant tien maanden lang enkele vrijwilligers uit de Rand. Deze maand volgen we Michèle Colpaert uit Dilbeek. Zij steekt elke week een handje toe **EN** in het Dagcentrum Topaz in Wemmel.

12 Straffe streekproducten

Streekproducten staan voor ambacht en traditie. Ze geven kleur aan de regio en dat spreekt steeds meer mensen aan. Het Straffe Streekboek van de provincie Vlaams-Brabant wil de lezer laten kennismaken met onze gevarieerde streekproducten, maar ook met de mens achter het streekproduct.

23 Oefenparcours voor cursisten Nederlands

Zelfstandigenorganisatie Unizo Merchtem en vzw 'de Rand' pakken begin maart uit met een *Week van de anderstalige klant*. Cursisten Nederlands van het Opleidingscentrum Merchtem kunnen dan een bezoekje brengen aan lokale handelaars om er hun Nederlands te oefenen. **FR**

- 06 ■ vanassetotzaventem
- 09 ■ deketting
- 24 ■ opstap
- 25 ■ huizentuinen
- 26 ■ natuurlijk
- 29 ■ kwestievansmaak
- 30 ■ beeldverhaal
- 32 ■ gemengdegevoelens

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 188.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofdredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en Kris Mouchaers | **Druk** Roularta, Roeselare | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | uit in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Europa roept 2011 uit als Jaar van het vrijwilligerswerk en eind februari begint de Week van de vrijwilliger. Een prima reden om een reeks over vrijwilligers in de Rand te brengen. Elke maand lopen we mee met een randbewoner die zich vrijwillig inzet voor een organisatie in zijn of haar buurt.

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

‘Ik zou

Deze maand helpen we Michèle Colpaert uit Dilbeek een handje in het Dagcentrum Topaz in Wemmel. Daar kunnen ongeneeslijk zieke mensen terecht voor verzorging en ontspanning. Elke maandagochtend klopt Michèle aan bij het dagcentrum. Wanneer de eerste gasten en de rest van de vrijwilligers binnen druppelen, heeft zij haar keukenschort al omgeknoopt. ‘Ik maak chocoladepudding voor het dessert’, zegt ze en ze brokkelt grote stukken chocolade in een kookpot met melk. Ze is nu precies een jaar als vrijwilliger aan de slag bij Topaz. ‘Ik heb altijd in de bedrijfswereld gewerkt. Toen ik daarmee stopte, wou ik graag iets helemaal anders doen. Iets wat niet draait om cijfers en winst. Ik dacht onmiddellijk aan vrijwilligerswerk in de palliatieve zorg. Toen mijn papa ziek werd, heb ik daar het nut van ingezien.’

Verslavend

Dagcentrum Topaz is drie dagen in de week open en draait op de inzet van een handvol professionele medewerkers en een ploeg van 35 vrijwilligers. Het is in 1997 opgericht onder impuls van kankerspecialist Wim Distelmans (UZ Brussel). ‘We zien in het UZ veel patiënten die blij zijn dat ze weer naar huis mogen, maar die toch ook de veiligheid van het ziekenhuis willen behouden’, zegt hij. ‘Het dagcentrum vormt de brug tussen thuis en het ziekenhuis. Onze gasten krijgen hier medische en paramedische verzorging, ze ontmoeten lotgenoten en ze kunnen allerlei activiteiten doen. Alles gebeurt in een aangename sfeer. Dat vinden we enorm belangrijk.’

Aan het kookeiland zit de sfeer er ondertussen goed in. De chocoladepudding staat te pruttelen en ook vrijwilligster Marie-Jeanne De Paepe heeft de mouwen opgestroopt. ‘Ik ben vandaag verantwoordelijk voor het middagmaal’, zegt ze. ‘We eten juliennesoep en farfalle met ham, spek en roomsaus.’ Zij komt al bijna negen jaar twee keer per week als vrijwilliger naar Topaz. Ze haalt haar schouders op: ‘Ik ben hier terechtgekomen zoals iedereen. Je wilt iets doen voor een ander, je hoort van het centrum en je komt een kijkje nemen. Anders zit je alleen thuis en wat heb je daar aan? Als je

EN Voluntary work in the Rand ‘I couldn’t do without it now’

Europe has designated 2011 as the *Year of Volunteering* and *Volunteer Week* gets off to a start in late February. An excellent reason for presenting a series of volunteers in *de Rand*. This month we are accompanying Michèle Colpaert from Dilbeek who offers a helping hand in the Topaz Day Care Centre in Wemmel, which caters for the incurably ill, providing them with treatment and recreational opportunities. ‘I’ve always worked in the business sector but when I stopped doing that I was keen on doing something

completely different, a million miles away from statistics and profits. The first thing that sprang to mind was volunteer work in the palliative care field. I realised how worthwhile this kind of care is when my father fell ill’, says Michèle. ‘I couldn’t do without Topaz now. The people appreciate what I do, while the volunteers all get on splendidly.’ The cancer specialist Wim Distelmans, from the Brussels University Hospital, makes no bones about it: ‘The Centre would have to close its doors if there were no volunteers’.

het niet meer willen missen'

Vrijwilligerswerk in de Rand

hier één keer komt, ben je verslaafd.' De andere vrijwilligers beamen. Michèle Colpaert: 'Ik zou Topaz niet meer kunnen missen. De mensen appreciëren wat je doet en de sfeer onder de vrijwilligers is goed. Iedereen doet zijn best en we hebben hier niets te verwachten, geen promoties, geen evaluaties. Er is geen onderlinge concurrentie. We plagen elkaar zo nu en dan een beetje, dat wel. Eigenlijk hebben we veel plezier, ook met de gasten.'

Opsluiten of openstellen

Enkele nieuwsgierige gasten komen af en toe een blik in de kookpotten werpen en slaan een praatje met de vrijwilligers. De meesten van hen brengen de voormiddag echter door in de ruimte naast de keuken. Ze babbelen, krijgen verzorging als ze die nodig hebben en als extraatje een gelaatsmassage van vrijwilligster Rosita Quintelier. 'Ik kom hier al dertien jaar', vertelt ze. 'Ik besloot vrijwilligerswerk te doen na de dood van mijn dochter. Ik had de keuze: ik kon me opsluiten of ik kon me openstellen voor andere mensen. Dat tweede ligt blijkbaar meer in mijn aard.' Rosita steekt ook een handje toe in de keuken. Daar begint het bijzonder goed te ruiken en de grapjes vliegen in het rond. 'We weten vooraf nooit hoeveel gasten er precies zullen komen, dus maken we meestal te veel klaar. Wat over is, wordt verdeeld onder de gasten. Zo hebben ze ook eten op de dagen dat het centrum niet open is.'

Niet laten knagen

'Veel mensen denken dat vrijwilligerswerk in de palliatieve zorg zwaar is, maar dat valt best mee', zegt Michèle. 'Onze gasten zijn wel ongeneeslijk ziek, maar daarom niet terminaal. Sommigen komen al jaren naar het centrum, vooral in periodes dat ze nood aan opvang hebben. Ik slaag er 's avonds meestal in om de problemen van me af te schudden. Als je weet dat het met iemand minder goed gaat, zit je daar natuurlijk wel mee in je hoofd. Er is ook al eens iemand gestorven die ik vrij goed kende. Als dat gebeurt, schrijf ik het van me af. Dat voorkomt dat het te lang blijft knagen. Ik vind mijn werk hier toch vooral verrijkend. Iedereen is blij dat je er bent, je bouwt vriendschappen op, je zit even

in een andere wereld waardoor je je eigen beslommeringen vergeet.'

's Middags wordt aan de ene tafel meer gesproken en gelachen dan aan de andere, maar de pasta en de pudding lijken iedereen te smaken. Ook dokter Distelmans schuift aan. 'Zonder de vrijwilligers mochten we het centrum sluiten', zegt hij onomwonden. 'Ze leveren

schitterend werk. Vrijwilligerswerk raakt bovendien de grondstroom van de maatschappij. De mensen die hier werken, zien hoe je op een aangename manier omgaat met ongeneeslijk zieke mensen. Ze praten erover in hun vriendenkring en verminderen zo de vooroordelen die erover bestaan. Het is niet omdat je ziek bent dat je niet kunt genieten.'

'Zonder vrijwilligers zou er veel stilvallen'

Ongeveer één op de vijf Vlamingen doet vrijwilligerswerk. 'Vrijwilligers zijn onmisbaar in de samenleving', zegt Eva Hambach, directeur van het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk. 'Vrijwilligerswerk heeft vanzelfsprekend een groot sociaal belang, maar het speelt ook een economische rol. Studies van de EU wijzen uit dat vrijwilligers tussen een halve en vijf procent van het BNP aanleveren. Dat is niet min. Zonder vrijwilligers zou er veel stilvallen.'

'Denk je even in wat er zou gebeuren als alle vrijwilligers ermee zouden ophouden', gaat Eva Hambach door. 'Hoeveel sportclubs zaten dan zonder trainers? Waar stonden de milieuverenigingen, de festivals en de jeugdbewegingen? Heel veel kinderen zouden opeens geen weekendactiviteit meer hebben.' Iedereen heeft zo zijn eigen redenen om vrijwilligerswerk te doen. 'Voor sommige mensen is vooral de sociale kant van het vrijwilligerswerk belangrijk. Zij appreciëren de contacten die ze er leggen, de gezelligheid, het netwerk dat ze opbouwen. Anderen zetten zich in om idealistische motieven. Ze willen meewerken aan een beter milieu of een betere samenleving. En dan heb je een groep vrijwilligers met heel persoonlijke redenen. Ze moeten hun huis uit van de dokter om hun isolement te doorbreken of ze willen specifieke vaardigheden ontwikkelen die ze later op hun cv kunnen plaatsen.' Hoewel je vrijwilligers in alle maten en gewichten hebt, vind je er meer onder de hoger opgeleide 35-plussers. 'Dat wil niet zeggen dat jongeren geen vrijwilligerswerk doen', benadrukt Eva Hambach. 'Jonge mensen

zijn vaak erg actief als vrijwilliger tot ze aan een carrière en een gezin beginnen. Op die momenten neemt hun engagement af om weer toe te nemen als ze een eind in de 30 zijn.

Je hoort wel eens dat we vandaag te veel op onszelf gericht zijn en dat het vrijwilligerswerk daaronder lijdt, maar het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk tekent geen achteruitgang op. 'Wel zien we dat vrijwilligers kritischer worden over het werk dat ze doen. Ze weten beter wat ze wel en niet willen.' Evenementen zoals festivals en andere zomercactiviteiten vinden doorgaans vrij gemakkelijk vrijwilligers. 'Een bestuursfunctie van een organisatie opnemen, is het moeilijkste. Veel mensen lijken bang voor de verantwoordelijkheden die zo iets met zich meebrengt. In elk geval is het een goede zaak dat de Europese Unie 2011 als Jaar van het vrijwilligerswerk heeft uitgeroepen. Het plaatst het vrijwilligerswerk in de kijker en dat is belangrijk om mensen die aan vrijwilligerswerk twijfelen over de drempel te halen.'

27 FEB TOT 6 MAA
Week van de vrijwilliger

i Dagcentrum Topaz:
www.dagcentrum-topaz.be, 02 456 82 02
Jaar van het vrijwilligerswerk: www.eyv2011.be
Op zoek naar vrijwilligerswerk?
www.vrijwilligerswerk.be heeft een databank met vacatures uit heel Vlaanderen.

Alles over de druif

© FC

OVERIJSE Francis Stroobants uit Overijse heeft de geschiedenis en de invloeden van de Vlaams-Brabantse druiventeelt onder glas vereeuwigd in een *Geïllustreerde encyclopedie van de Brabantse druiventeelt onder glas, van 1865 tot 2010*. Over de druiventeelt, die gemeenten als Hoeilaart, Overijse en delen van Huldenberg en Tervuren rijk gemaakt heeft, werd al veel geschreven. Maar nooit werden alle facetten en nevenberoepen zo netjes uit elkaar gehaald als in het werk van Stroobants. Tien jaar heeft de auteur erover

gedaan om getuigenissen en verhalen van oud serristen en van nog actieve druiventelers te noteren, om foto's in te zamelen en om alles te ordenen zodat de encyclopedie een vlot leesbaar geheel werd. Stroobants heeft het uitgebreid over de opkomst en de teloorgang van de lekkere tafeldruif die nu nog slechts door een handvol serristen geteeld wordt. Het boek is de 28e bijdrage van de *Geschiedenis van IJse-, Lane- en Dijleland*. Het is te verkrijgen bij de meeste dagbladhandelaars in de Druivestreek. ■ wf

Machelen en Diegem leefbaar

MACHELEN Machelen-Diegem heeft nog toekomst. Dat blijkt uit het nieuwe *Masterplan* dat de gemeente heeft voorgesteld. Leefbaarheid in de gemeente – die wordt ingesloten door autosnelwegen, spoorlijnen, oude industrie en de luchthaven – en sociale samen-

hang staan voorop. In het plan, dat een beeld schetst van Machelen en Diegem anno 2020, staan vijf doelstellingen centraal: de verbondenheid tussen de dorpskernen, ruimte en groenvoorziening, handelsfunctie en cultuurbeleving, mobiliteit en een grondige heraan-

Lekker anders

VILVOORDE Dat er in Vilvoorde heel wat verschillende culturen wonen, is geen geheim. Zowat de hele wereld is vertegenwoordigd in de Zennestad. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat die diversiteit zich ook naar de keuken vertaalt. De werkgroep Lekker Anders startte in 2008 een project om Vilvoordenaars met vreemde roots beter te integreren. Na kooklessen en een soepfestival wordt met het kookboek *Lekker Anders* het project afgesloten. 'In het boekje staan twaalf portretten van nieuwe Vilvoordenaars, telkens met een recept uit hun geboorteland', vertelt Magda Van Stevens (Groen!), trekker van de werkgroep. 'We zochten personen uit dertien verschillende

landen en alle continenten. Lukas Van clooster en Kristien Bonneure, beiden journalist bij Radio 1 en Vilvoordenaars, bezochten alle deelnemers en noteerden hun levensverhalen. Het was niet makkelijk om zo veel mensen te vinden die hun levensverhaal wilden doen en ook wilden koken, maar het resultaat mag er zijn.' ■ wf

demaand ▶

Het Hopmarktproject in **Asse** wordt gereduceerd tot maximum 100 appartementen in plaats van 120. ▶ Het huidige crematorium in **Vilvoorde** wordt in 2014 vervangen door een nieuw en modern complex in Zemst. ▶ Het OCMW van **Meise** heeft het licht op groen gezet voor twee nieuwe woonzorgcentra in het centrum

van deelgemeente Wolvertem. ▶ In de nieuwe bedrijvzone op de oude papiersite in **Huizingen** zal er plaats zijn voor 20 nieuwe firma's, goed voor 300 jobs. ▶ In **Vilvoorde** is de Gasthuiskapel, samen met het aangrenzende restaurant van het voormalige klooster, voorlopig beschermd. Het Onze-Lieve-Vrouwgasthuis dateert uit

de 13e eeuw en is een van de oudste religieuze instellingen van het land. ▶ De gemeenteraad van **Linkebeek** keurde een belasting van 750 euro per jaar op tweede verblijven goed. ▶ De gemeente **Overijse** investeert 515.000 euro voor nieuwbouwpaviljoenen, beter sanitair en een kleuterspeelplaats in de basisschool. ▶ De

rder maken

leg van de Kerklaan, met een goede verbinding naar het nieuwe station. Concrete initiatieven zijn een nieuwe sport- en recreatiecampus, een cultuurzaal en een vernieuwde dorpskern op de plaats van het huidige GISO. Dat GISO verhuist naar Diegem, aan de Watermo-

lenstraat, waar een heuse schoolcampus zal verrijzen. Nieuwe woningen en serviceflats rond die campus zullen de aanblik van Diegem grondig veranderen. De Woluwelaan zal een lokale weg worden die Machelen en Diegem hechter verbindt. ■ wr

Open ruimten versterken

BEERSEL – LINKEBEEK – ASSE De Vlaamse regering heeft twee nieuwe landinrichtingsprojecten in de Vlaamse Rand goedgekeurd. Het gaat om het Land van Teirlinck in Beersel en Linkebeek en om de Molenbeek en Maalbeek in Asse. Met de bijkomende landschapsprojecten wil Vlaams minister van Leefmilieu Joke Schauvliege (CD&V) de open ruimte in de Rand beschermen en ontwikkelen. Haar collega Vlaams minister voor Ruimtelijke Ordening Philippe Muyters (N-VA) heeft de zuidelijke Zennevallei dan weer uitgekozen voor een belangrijk ruimtelijk strategisch project.

De Vlaamse regering investeert 4,8 miljoen euro in de bescherming en ontwikkeling van

open ruimte in de Vlaamse Rand. Voor het open gebied rond de Molenbeek en Maalbeek in Asse werd ruim 1 miljoen euro uitgetrokken, de resterende middelen gaan naar het Land van Teirlinck in Beersel en Linkebeek. De Vlaamse Landmaatschappij krijgt de opdracht om er natuur, zachte recreatie en landbouw te verzoenen. Burgemeester Hugo Casaer van Beersel (CD&V): 'Het project wil landbouw, recreatie en natuur in harmonie brengen. Het Land van Teirlinck omvat liefst 3.460 hectare. De gemeente richtte een grondbank op en kocht enkele zones op. De eerste concrete uitwerking moet vanaf dit jaar zichtbaar zijn. Eerst komen er wandelpaden en rusthoekjes.'

Ook de open ruimte in de Zennevallei wordt versterkt. Daar geeft Vlaams minister Philippe Muyters (N-VA) geld voor een strategisch project om de versnippering van het landschap tegen te gaan en de verstedelijking te stoppen. De vzw Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën wil hiermee, samen met de gemeenten Halle, Beersel, Sint-Pieters-Leeuw en Drogenbos en de Vlaamse Landmaatschappij, een globaal project uitbouwen. Het wil de link tussen de stad en het buitengebied kwalitatief versterken door een netwerk van open ruimte te maken

waarbij natuur, landschap, landbouw en zachte recreatie een meerwaarde kunnen bieden voor het wonen en werken in de omgeving. 'Dit project wil in een sterk verstedelijkt en versnipperd gebied de mogelijkheden onderzoeken om open ruimte te creëren. Ook de Zenne moet terug een plaats krijgen', zegt minister Muyters. Vlaams parlements lid Mark Demesmaeker (N-VA) ziet de mogelijkheid om te werken aan ontbrekende natuurverbindingen en de creatie van een Zennepad van Lembeek tot aan de Felixsite in Drogenbos. Dankzij de subsidie van 300.000 euro kunnen de initiatiefnemers een projectcoördinator aanstellen voor een periode van drie jaar. ■ JH

gemeente **Merchtem** wil de strijd tegen het sluikestorten opvoeren en heeft daarvoor een speciale camerabril aangekocht om sluikestorters op heterdaad te kunnen betrappen. ► **Meise** biedt als eerste lokale overheid een subsidie aan voor het laten uitvoeren van een luchtdichtheidsproef van particuliere woningen.

► In Vlaams-Brabant steeg het aantal reizigers bij De Lijn vorig jaar met 4,1 procent tot 102,5 miljoen. ► Nog in onze provincie zijn de ziekenhuisbevellingen in 2010 ten opzichte van 2009 gestegen met 1,3 procent tot 9.512. ► Op de Volkssterrenwacht MIRA in **Grimbergen** was de gedeeltelijke zonsverduistering begin dit

jaar door bewolking niet te zien. MIRA maakt een nieuwe afspraak op 15 juni 2011 voor een maansverduistering. ► De brandweer van **Zaventem** is op zoek naar 18 nieuwe vrijwilligers. ► **Sint-Pieters-Leeuw** schrijft 2,5 miljoen euro in de begroting in voor de sloop en de heropbouw van de afgebrande sporthal Braillard in deelgemeen-

te Ruisbroek. ► Infrabel is gestart met de derde fase van de GEN-werken in **Hoeilaart**. Die houden onder meer een verbreding van de spoorwegbedding tussen het station van Groenendaal en de Nilleveldstraat in. De haltes Hoeilaart en Groenendaal worden volledig vernieuwd. ► **Asse** verkoopt het beschermde oude biblio-

Modernistische architectuur

© FC

VILVOORDE Veel oude gebouwen zijn er in Vilvoorde niet meer, maar dat wil niet zeggen dat liefhebbers van architectuur hun hart er niet kunnen ophalen. In de jaren vijftig en zestig gaven de Vilvoordse architecten Roger De Winter en Lucien Engels hun geboortestad een vernieuwend aanzicht. Het duo kan worden bestempeld als vaandeldragers van het modernisme in Vlaanderen. Door levendige en decoratieve details aan hun modernistische architectuur toe te voegen, kreeg hun functioneel werk een eigen karakter. Hun werken zijn nu vereeuwigd in een boek. Aan de hand van 46 panden worden hun visie en werkwijze geïllustreerd. De beschreven projecten tonen hen aan het werk als ontwerpers van totaalconcepten: van gebouw, over meubel- en interieurontwerp tot tuinaanleg. 'Beiden zijn sterk ondergewaardeerd in onze architectuurgeschiedenis, zelfs bij architectuurkenners', zegt Geert Conaerts, een van de auteurs. 'Toch hebben ze echte pareltjes gebouwd. Hun gebouwen weerspiegelen perfect de tijdsgeest van de jaren 50 en de Expo 58-periode.' ■ wr

Met de tram van Tervuren naar Zaventem en Leuven

TERVUREN Als het aan De Lijn ligt, als de Vlaamse overheid het ziet zitten en als voldoende financiële middelen gevonden worden, dan komen er op lange termijn snelle tramverbindingen van De Lijn tussen Tervuren en Leuven en tussen Tervuren en de luchthaven. Dat staat in de *Mobiliteitsvisie 2020 Vlaams-Brabant*

in beweging van De Lijn. Die visie heeft het onder meer over een tramlijn die Tervuren, via Zaventem en Vilvoorde, met Jette zou verbinden. In een latere fase zou er een sneltram tussen Leuven en Tervuren komen. Die zou in Tervuren kunnen aansluiten op de tram naar Brussel. 'We streven naar een betere bereikbaar-

Op ronde met de biobakfiets

GRIMBERGEN De sociale werkplaats Den Diepen Boomgaard in Grimbergen blaast de traditionele broodronde met de bakfiets nieuw leven in. Coördinator Eric Kint van Den Diepen Boomgaard: 'Als bioboerderij zijn wij bekommerd dat voedsel op een duurzame, eerlijke en kwaliteitsvolle manier geproduceerd en verdeeld wordt. Samen met het OCMW Grimbergen heeft Den Diepen Boomgaard gekozen om in de wijk Borgt een ronde met de biobakfiets te organiseren. Met de bakfiets wil Den Diepen Boomgaard een zo ruim mogelijk publiek aanspreken. Op deze manier kunnen ook minder mobiele mensen gezonde biovoeding aanschaffen. Iedereen van de wijk kan van deze nieuwe dienst gebruik maken. Tijdens de sluitingsdagen van de enige bakker in de buurt (dinsdag en woensdag) is het er immers niet makkelijk om aan vers brood te geraken. Op die dagen zal

Den Diepen Boomgaard het biobrood leveren. Na een evaluatie midden 2011 is het de bedoeling om het bakfietsproject verder uit te breiden naar andere wijken in Grimbergen. Ook het OCMW van Zemst en van Vilvoorde zijn geïnteresseerd om in hun gemeente een broodronde met een biobakfiets te organiseren.' Inmiddels maakte de gemeente Grimbergen ook bekend dat de bestaande schuur van Den Diepen Boomgaard aan de Rijkenhoek afgebroken zal worden. In de plaats komt nog dit jaar een nieuwbouw. Tijdens de werkzaamheden aan de schuur worden de activiteiten verder gezet in een tent, die gekocht kon worden met steun van de Lions Club Grimbergen. ■ JH

i Den Diepen Boomgaard, Rijkenhoekstraat 80, 1850 Grimbergen, 02 270 00 35 of www.diepenboomgaard.be

theekgebouw voor 375.000 euro. Het voormalige klooster van de Zusters van Gijzegem dateert uit 1866 en staat sinds de verhuizing van de bibliotheek naar de nieuwbouw in 2006 leeg. ► De Franstalige meerderheid in **Kraainem** draagt niet langer Arnold d'Oreye de Lantremange (FDF) voor als burgemeester

maar Véronique Caprasse (FDF). ► Stromae uit **Beersel** wist twee van zijn zes nominaties op de uitreiking MIA's te verzilveren. Hij won de MIA voor beste doorbraak en voor beste hit van het jaar. ► Black Box Revelation uit **Dilbeek** kreeg een MIA voor de beste Rock/Alternative-groep en een MIA voor de beste live act.

► Door een tekort aan leden geeft de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia uit **Wezembeek-Oppeem** er na precies honderd jaar de brui aan. De overgebleven leden van de vereniging beslisten om een groot deel van de instrumenten aan de Fanfare De Verbroedering uit Borchtlombeek te schenken. Die fanfare

verloor haar instrumenten na een brand in hun repetitielokaal. ► Wegens de bouw van het nieuwe administratieve centrum in de Koninklijke Moestuyn in **Tervuren** moet ook de heemkundige kring verhuizen. Van 'De Schietstand' onder het politiekantoor trekt ze naar twee locaties in Tervuren en Vossem. ► De bibliotheek van

en

heid van de stedelijke gebieden. Dat de hoofdstad daarbij wat hoger dan andere gebieden op de prioriteitenlijst staat, ligt voor de hand. De tramverbinding tussen Tervuren en Leuven zal dus nog niet voor meteen zijn', zegt Philippe Jacobs, afdelingshoofd marketing en strategie van De Lijn. ■ wf

Machelen ondergaat de komende jaren een grondige metamorfose om zo uit te groeien tot een ontmoetingsplaats waar ook andere activiteiten zoals lezingen of culturele evenementen kunnen plaatsvinden. ■ JH

i Cabaretier **Walter Baele** (46) uit Hoeilaart werd vorige maand door weerman **Frank Deboosere** aangeduid om *deketting* verder te zetten.

Ren voor je leven

Vorige maand vertelde weerman Frank Deboosere uit Meise over zijn leven in de Rand. Hij geeft de fakkel door aan de Vlaamse cabaretier Walter Baele uit Hoeilaart. Baele speelt voor theater, tv en radio, is eindredacteur van kinderboeken bij Studio 100 en boven alles verliefd op de Druivenstreek en het Zoniënwoud.

Sociaal

'Ik ben afkomstig van Waregem en settelde me in 1984 in de Druivenstreek, waar ik in Ma-leizen als onderwijzer actief was. Na Overijse volgden nog scholen in Ukkel en Watermaal-Bosvoorde, maar toen al was het duidelijk dat ik mijn zinnen op de media had gezet. Na een rol in *Het Liegebeest* en optredens in onder meer *PVBA Elektron* en *De Droomfabriek* koos ik vanaf 1992 voluit voor televisie met onder meer *Rosa*, *Brussel NieuwsStraat* en meer recent *Ella* en *Tegen de Sterren op*. Sinds mijn job als onderwijzer ben ik in de Druivenstreek blijven plakken, eerst in Overijse, daarna in Hoeilaart. De mentaliteit van de mensen hier spreekt mij erg aan. Brabanders zijn warmer en meer open dan West-Vlamingen. Die zijn wat stugger, gereserveerder en koesteren toch iets meer wantrouwen. Ik ben overigens tevreden over het lokale beleid in Hoeilaart, zowel onder de vorige als de huidige burgemeester.'

Taal

'Ik heb eigenlijk weinig tot geen negatieve ervaringen met taal of anderstaligheid. Ik snap wel dat het vaak politiek wordt gespeeld en dat politici voet bij stuk willen houden. Zelf ben ik ook taalbewust. Ik vind dat Franstaligen of anderstaligen een beetje moeite moe-

ten doen en respect tonen voor de taal van de streek waar ze wonen en werken. Voor mij moet dat wel allemaal positief blijven. Het warenhuis Delhaize in Overijse bijvoorbeeld voert reclame op zijn uithangborden eentalig in het Nederlands. Dat is positief.'

Zoniënwoud

'Ik kan niet zonder het Zoniënwoud. Om te wandelen of te lopen, het maakt niet uit. Daar herleef ik. Ik ben actief in het *Zoniën Athletics Team* waarbij fantastische mensen zijn aangesloten. Het Zoniën Athletics Team is dé atletiekvereniging in de Druivenstreek, waar je zowel aan competitie als aan recreatie kan doen. Ik ben een fervente atletiekiefhebber. Ik woon aan de rand van het Zoniënwoud, waar ik tweemaal per week ga lopen. De laatste bekroning voor al die bosarbeid is de jaarlijkse 20 kilometer van Brussel. Ik ben tevens jarenlang peter geweest van Start 2 Run, een zeer leuke actie.'

Cultuur

'Voor mijn cultuurbeleving in de Rand breng ik soms een bezoekje aan gemeenschapscentrum Den Blank in Overijse. Ik ga er niet alleen als toeschouwer, maar sta er in het voorjaar van 2011 ook zelf op de planken met mijn tiende theatershow *Klein Gelatine*. Wat literatuur betreft, stel ik vast dat ik vroeger regelmatig naar de bibliotheek ging; vandaag gebruik ik meer het internet.'

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

i In onze nieuwe rubriek *deketting* laten we elke maand een bekende of minder bekende inwoner uit de Rand aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende randbewoner aan die de *ketting* mag verder zetten.

‘Eenvoud is de

De Tim Van Damme van vlees en bloed woont in Machelen. Zijn virtuele alter ego is alomtegenwoordig op het internet. In enkele jaren tijd groeide de jonge webdesigner uit tot iemand met vrienden, klanten en contacten in verscheidene continenten. Jezelf blijven, eerlijk zijn en kennis delen. Veel meer hoef je daar volgens hem niet voor te doen.

TEKST Ines Minten ■ FOTO Filip Claessens

We treffen hem enkele dagen voor hij trouwt. ‘Ik kijk ernaar uit’, zegt Tim Van Damme (25). ‘Gwenny en ik zijn negen jaar samen, maar uiteindelijk heb ik haar pas in september gevraagd en hebben we alles in enkele maanden tijd georganiseerd.’ De huwelijksreis gaat naar Egypte, maar afgesloten van de buitenwereld zal het koppel geen seconde zijn. ‘Ik ben intussen zover dat ik mijn laptop thuislaat als ik met vakantie ga, maar ik kan me niet inbeelden dat ik zonder mijn iPhone en iPad vertrek. De iPad (tabletcomputer van Apple) neem ik mee om films te kunnen zien en te lezen. Via iPhone check ik e-mail en Twit-

ter enzo. Dat heeft onze relatie al een paar keer op de proef gesteld. Ik kan wel even afstand nemen van de constante informatiestroom, maar ik wil bereikbaar blijven. Als iemand een dringende vraag heeft, wil ik snel kunnen antwoorden.’ Hij denkt even na, lacht dan: ‘Het is zoals met roken: je weet dat het beter is om ermee te stoppen, maar toch doe je het niet. Noem het een verslaving, aan gegevens, nieuws, bijleren. Het is ook typisch voor de sector van het webdesign. Je moet bijblijven. Ik heb gemerkt dat als ik project na project afwerk zonder mezelf een snipperdag te gunnen om nieuwe dingen uit te proberen ik na een tijdje erg zenuwachtig begin te worden.’

Passie

Die tomeloze honger naar kennis heeft Tim Van Damme niet altijd gehad. ‘De school wilde niet lukken. Ik was in niets geïnteresseerd, bleef zitten, veranderde van richting en dat hielp evenmin. Maar websites ontwikkelen, is mijn passie en zo lang het daarover gaat, kost het me geen moeite.’ De webdesigner ontdekte zijn passie toen hij veertien was. ‘Ik werd gepest’, vertelt hij. ‘En als je gepest wordt, heb je na school veel vrije tijd. Zo ben ik op een gegeven moment websites beginnen bouwen. Ik vond het leuk en boeiend om iets op het internet te kunnen plaatsen wat andere mensen kunnen zien. Ik zocht uit hoe ik mijn sites kon verbeteren. Ik kreeg al eens een tip van een vriend die me dan verwees naar een goed boek. Zo was ik vertrokken. Ik verslond de ene technische kluit na de andere, in het Engels. Dat was soms zware kost op die leeftijd, maar ik beet me erin vast.’ Op achttien ging Tim Van Damme op zoek naar een hogeschool waar hij webdesign kon studeren, maar hij vond er geen enkele met het programma dat hij zocht. En dus sloeg hij die stap over. ‘Ik vond een voltijdse job: een website maken

voor een bedrijf. En in mijn vrije tijd bleef ik lezen en uitproberen.’

Simpel

Vier jaar geleden richtte Tim Van Damme zijn eigen bedrijfje op, *Made by Elephant*. ‘Ik vond een tekening terug die ik even daarvoor op een bierviltje had gemaakt. Er stond een olifant op en ik vond dat beeld wel iets hebben. Ook het idee dat een olifant nooit iets vergeet, sprak me aan en dus is het *Made by Elephant* geworden.’ Vanaf dat moment kwam zijn carrière in een stroomversnelling. Vandaag staat op zijn website behalve het logo en wat contactgegevens alleen te lezen dat hij voorlopig geen extra projecten aanvaardt. ‘Het werd te veel’,

Webdesigner Tim Van Damme

toekomst'

zegt hij. 'Ik had zo veel werk dat het zowel fysiek als mentaal niet gezond meer was. Toen heb ik snel die website gemaakt. De stroom aanvragen verminderde. Alleen de mond-tot-mondreclame bleef zijn werk doen. Ik ben blij dat het zo goed draait. Tot nu toe kan ik er altijd opdrachten uitpikken die me volledig liggen.'

Zijn eigen website is een toonbeeld van eenvoud. Dat is ook zijn filosofie. 'Een goede website is eenvoudig', zegt Tim Van Damme. 'Veel mensen voelen zich een beetje geïntimideerd door het internet. Ik wil niet dat ze zich dom voelen als ze mijn sites gebruiken. Een site mag mooi zijn, maar mooi om mooi te zijn, heeft weinig zin. Ze moet in de eerste plaats toegankelijk zijn voor iedereen die haar bezoekt. Een website voor een restaurant heeft niet veel meer nodig dan contactgegevens en enkele foto's. Ook ingewikkelde concepten mogen niet moeilijk lijken. Een webdesigner moet de gebruikers vertrouwen geven in hun mogelijkheden op het internet.'

Sociale katalysator

Een applicatie voor *smartphones*, gsm's waarmee je ook op het internet kunt surfen, moet nog eenvoudiger zijn dan een website. Op het scherm van zo'n telefoon is nu eenmaal weinig plaats voor poespas. Het is dan ook geen toeval dat Tim Van Damme ook zulke toepassingen maakt. 'De helft van vorig jaar heb ik aan zo'n applicatie gewerkt voor Gowalla, een website die je toelaat om met je vrienden te delen op welke plaats je je bevindt. In januari 2010 had ik al met hun team in Austin (Texas) samengewerkt en het klikte. Wat later vroegen ze om deze applicatie volledig van nul opnieuw te ontwerpen. Ik heb er vrij lang over gedaan, maar het is nu wel het meest perfecte product dat ik op dit moment kan leveren. Ik ben er heel trots op.'

Gowalla, Twitter, Facebook, Flickr, Dopplr, Delicious en meer, Tim Van Damme is meer dan thuis in de wereld van de sociale media. Als je zijn naam of Max Voltar, zijn alter ego in cyberspace, ingeeft in google stromen de hits je computer uit. Er zijn nog veel mensen die sociale media maar vreemde bestjes vinden

en ze afdoen als bezigheidstherapie voor sociale mensen met te veel tijd. Tim Van Damme haalt berustend zijn schouders op. 'Ik begrijp waarom ze er zo over denken', zegt hij. 'Ik vind wel dat je niets mag veroordelen zonder het eerst een kans te geven. In het begin gebruikten alleen jonge mensen sociale media. Nu zie ik ook mijn grootouders op facebook. Het is een ideale toepassing voor mensen die wat minder mobiel worden en toch in contact willen blijven met vrienden en familie. Ze kunnen berichten sturen naar de kleinkinderen, foto's bekijken, enzovoort; zonder uit hun huis te hoeven. Ik geloof niet dat jongeren er minder sociaal door worden. Volgens mij zijn sociale media juist een katalysator voor sociaal gedrag. Vriendschap is nog altijd in het echt met elkaar praten bij een pint op café of waar dan ook. Als je met die vrienden ook allerlei informatie en foto's kunt delen, wordt het toch alleen maar leuker? Het belang van sociale media zal nog toenemen. Het is zoals met de industriële revolutie: vanaf zo'n moment wordt alles anders.' Wie niet mee is met computers en hun toepassingen, is met andere woorden de pineut? Tim Van Damme: 'Aan personen die nu nog niet aan de computer zijn, zou ik de raad geven om meteen een tabletcomputer te kopen. Ik kan me inbeelden dat zo'n desktop met 1000 knoppen waar je al dan

niet op mag drukken digibeten afschrikt. Met een tabletcomputer heb je alleen een scherm. Geen ingewikkelde procedures om hem op of af te zetten, je vindt eenvoudig de weg want op het scherm staat alles wat je nodig hebt en met een tik op de juiste knop ben je precies waar je wil. Als iets ooit de digitale kloof zal dichten, zal het de tabletcomputer zijn.'

Eerlijk en open

Tijdens ons gesprek is er behalve 'eenvoud' nog een woord dat geregeld terugkomt: 'eerlijk'. Tim Van Damme knikt: 'Eerlijkheid is belangrijk. Eigenlijk zou ik zelfs durven zeggen dat ik behoorlijk goedgelovig ben. Tot nu toe is me dat altijd goed gekomen. Ik heb voor niemand geheimen, ik deel al mijn kennis, op internet en op conferenties. Ik heb alles geleerd door zelfstudie en door naar professionals te luisteren die verder stonden dan ik. Waarom zou ik dan nu niet delen wat ik intussen weet? Ook in de omgang met klanten werkt dat. Mensen appreciëren eerlijkheid en worden automatisch ook opener tegen jou. In de wereld van het webdesign is openheid ook niet zo vreemd. Er wordt heel veel kennis gedeeld. Dat heeft mij aangenaam verrast toen ik pas begon. Daarvoor kende ik vooral de wereld van de verkoop die veel wantrouwer is. Als een webdesigner te veel werk heeft, geeft hij een opdracht door aan een makker. Je kunt erop vertrouwen dat die er niet op uit is om je klanten af te snoepen. Webdesigner worden, heeft mijn ingesteldheid dus alleen maar versterkt.'

i <http://madebyelephant.com/>
<http://timvandamme.com/>

DE 'Einfachheit ist die Zukunft'

'Eine gute Webseite ist einfach. Das Internet schreckt viele Leute ein Bisschen ab. Ich möchte nicht, dass Leute sich beim besuchen meiner Webseiten dumm fühlen. Eine Seite darf natürlich schön sein, aber Schönheit an sich hat wenig Sinn. Vielmehr sollte eine Seite für jeden Besucher leicht zugänglich sein. Ein Webdesigner soll dem Benutzer Vertrauen geben in seine Internet-Fähigkeiten.' In der Schule ging nichts mehr, aber als der junge Tim Van Damme aus Machelen das Internet entdeckte ging es los. Im Selbststudium lernte er alle Geheimnisse des Internets ken-

nen. Und heute muss der junge Webdesigner sogar Aufträge verweigern. Seiner Meinung nach sind Soziale Medien ein Katalysator für soziale Verhaltensweisen. 'Ich denke nicht, dass die Soziale Medien den sozialen Fertigkeiten der heutigen Jugend allmählich zum Verhängnis werden. Freundschaft heisst ja noch immer, dass man sich in einer Kneipe oder wo auch immer auf ein Bier trifft. Wenn man dann mit seinen Freunden auch Wissenswertes oder Bilder teilen kann, macht es doch nur mehr Spass? Die Sozialen Medien werden nur noch an Bedeutung gewinnen.'

Als je meer wil weten over de streekproducenten van onze provincie, kun je voortaan een rijk geïllustreerd boek raadplegen. Het Straffe Streekboek dompelt je helemaal onder in de smaak van Vlaams-Brabant. TEKST Tina Deneyer ■ FOTO Filip Claessens

Straffe streekproducten

De provincie investeert de laatste jaren via de vzw Streekproducten Vlaams-Brabant fors in producten van eigen bodem. Dat loont, want de verkoop van Vlaams-Brabantse streekproducten doet het goed. Steeds meer handelaars willen de streekproducten in hun winkel verkopen. Naast de streekwinkels in Halle en Grimbergen kun je de Vlaams-Brabantse lekkernijen in heel wat zogenaamde streekhoekjes van voedingszaken vinden. 'Streekproducten staan voor ambacht en traditie. Ze geven kleur aan de regio en dat spreekt steeds meer mensen aan', stelt gedeputeerde voor Toerisme Monique Swinnen (CD&V) vast.

Producten met een gezicht

Het nieuwe Straffe Streekboek wil de lezer laten kennismaken met de mensen achter de streekproducten. 'De streekproducenten staan centraal in ons boek', zegt Swinnen. 'Onze streekproducten zijn producten met een gezicht en dat is een voordeel dat merkproducten niet hebben. Mensen waarderen vandaag gezonde producten waarvan ze weten waar en hoe ze gemaakt worden. Streekproducten passen precies in dat plaatje. Aan de hand van knappe foto's worden onze Straffe Streekproducenten en de uitbaters van onze verkooppunten, horecazaken en bed & breakfasts aan de lezer voorgesteld. Ook de 51 Vlaams-Brabantse gemeenten die

het label van Straffe Streek Gemeente dragen, staan erin.'

Grote variatie

Het aanbod aan streekproducten in Vlaams-Brabant is erg gevarieerd. 'De ene ontwerpt bitterzoete pralines, de andere teelt druiven in een serre. De ene brouwt bier naar een recept van zijn overgrootouders, terwijl de andere een kaasmakerij start op zijn schapenboerderij. Er is veel verschil in onze streekproducenten. Dat heeft uiteraard voor een groot deel te maken met onze gevarieerde streek. Je zal nu eenmaal geen lambiekbrouwers in het Hageland vinden of een Hagelandse wijnbouwer in het Pajottenland. Eén ding hebben ze gemeen: achter elk streekproducent steekt een passie.'

Dat beaamt ook Ann Coucke, die samen met haar man Peter het Hof Ter Vrijlegem in Asse uitbaat. 'Ons gemengd landbouwbedrijf is ook een bed & breakfast. We zijn een kleinschalig, familiaal bedrijf. Onze specialiteit is koolzaad voor biobrandstof, maar ook voor koolzaadolie. De beste koolzaadolie is immers een lekkernij in de keuken, ideaal voor koude en warme bereidingen.' Ann en Peter zijn al een hele tijd lid van de vzw Streekproducten Vlaams-Brabant en dat heeft hen geen windeieren gelegd. 'De ondersteuning op gebied van promotie is belangrijk. Dat wordt nog maar eens bewezen met het Straffe Streekboek.'

De Vlaamse tapas

Naast een uitgebreide voorstelling van de streekproducenten, de verkooppunten en de Straffe Streek Gemeenten vind je ook recepten in het boek. 'Achteraan in het Straffe Streekboek staan een aantal recepten voor wie aan de slag wil met Vlaams-Brabantse streekproducten. Heb je ooit al van Hopas gehoord?', vraagt Monique Swinnen. 'De naam is een samentrekking van hop en tapas. Het zijn lekkere hapjes van streekproducten geserveerd met een streekbiertje. De Vlaamse variant van tapas. Ideaal om mee uit te pakken als vrienden op bezoek komen. Wat dacht je van een slaatje van grondwitloof, okkernoten, vlierbessensiroop en frikadellenkoek met een glaasje Bersalis? Of een stoofpotje met oude geuze en aardappelstoemp met pickles op basis van zachte mosterd? Dat is toch allemaal om van te smullen, niet?'

i Het Straffe Streekboek telt 304 pagina's en kost 6 euro. Je kunt het boek kopen in de Vlaams-Brabantse streekhoekjes en streekwinkels of bestellen via www.toerismevlaamsbrabant.be/publicaties. Verzenden kost 1,5 euro.

WIN het boek door een mail te sturen naar randkrant@derand.be. We geven er 5 van weg!

AGENDA
FEBRUARI
2011

UIT

in de Rand

Klassiek met dans en poppen

MU
ZIEK

Op het concertpodium van Pas Toucher! zijn de authentieke babouchkapoppen van klein naar groot gerangschikt. Het ensemble van twee pianistes, een mezzosopraan en een danseres verklanken en visualiseren bekende composities van Russische meesters, afgewisseld met traditionele wijsjes.

Mochten Tsjajkovski en Strawinsky in het hiernamaals vernemen dat hun composities met babouchkas opgesmukt worden, zouden ze waarschijnlijk beminnelijk glimlachen. Van de bloederstigste Rachmaninov vrezes we dat hij zich in zijn graf zal om draaien. 'Via de muziek overlopen wij het hele leven van de geboorte tot de dood en alle feestmomenten in een mensenleven', legt Heidi Vanderschrick uit. De Zellikse klaviervirtuoze krijgt op de tweede piano versterking van haar Aalsterse collega **Nathalie D'Haene**, met wie ze op het Brusselse conservatorium bij Jan Michiels les volgde. Naast Pas Toucher! treedt ze ook geregeld op met het liedduo Carpe Carmen. Uitschieters op het programma zijn de *Bloemenwals* van Tsjajkovski, fragmenten uit de *Sacre du printemps* van Strawinsky en Rachmaninovs *Rapsodie op een thema van Paganini*. Ook wordt romantisch werk gespeeld van Reinhold Glière, die tot de kring van Rimski-Korsakov behoorde.

De Wetterse danseres **Sarah De Winter** neemt de choreografie voor haar rekening.

Zij combineert tapdans met meer hedendaagse bewegingsvormen. De Gentse mezzosopraan **Kim Meyns** leent haar stem aan dit totaalspektakel. 'Door moderne dans en babouchkapoppen in de voorstelling te integreren, mikken we op een ruimer publiek dan dat van de klassieke muzikliefhebbers', zegt Heidi Vanderschrick. 'We willen ook jongeren aantrekken. Zij hebben de neiging om vooral naar popmuziek te luisteren, maar zijn doorgaans aangenaam verrast eenmaal ze ook van klassiek hebben geproefd. Door de combinatie met het visuele wordt het voor hen ook aantrekkelijker.'

De eerdere voorstellingen in Geraardsbergen en Aalst werden enthousiast ontvaard. Dat komt volgens de pianiste door de gekozen thema's en de toegankelijkheid van de muziek. 'Het hedendaags publiek is nochtans veeleisend, want elke dag is er de overvloed aan beelden die binnenstromen via televisie en internet. Ons totaalconcept schrikt echter niemand af. In tegenstelling tot andere klassieke concerten is er bij ons voldoende actie. We vermijden wel overbodige theatrale effecten. Zonder het niveau naar beneden te halen, is de drempel zeer laag. Zodra de toeschouwers merken dat we zelf volledig op sleeptouw worden genomen door de muziek laten ook zij alle vooroordelen varen. Mooi toch?' • LUDO DOSOGNE

VR • 11 FEB • 20.30
Babouchka

Pas Toucher!
Zellik, CC Asse,
02 466 78 21

Dromerige folk met pit

MU
ZIEK

De voorbije jaren was het erg rustig op het folkfront. Zelfs op het festival van Dranouter slonk het aanbod ten voordele van modieuze singer-songwriters, fusion en wereldmuziek. Toch voorspellen we op korte termijn een revival. De opgang van het Antwerpse ensemble **The Golden Glows**, die anderhalf jaar geleden een onvergetelijke hommage brachten aan Alan Lomax, is daarvan de voorbode. **Bram Van Moorem** en zijn klassiek geschoolde zangeressen krijgen voor hun concert in Vilvoorde versterking van luitist **Pieter Theuns**. Zij putten uit het uitgebreide Angelsaksische repertoire. Ballades uit de catalogus van Francis Child worden voorzien van feeëriek klanken. Dromerige songs worden afgewisseld met hartstochtelijke ontboezemingen en pittige meestampers. In *The Lotus Eater* mijmert een cowboy over de ondergaande zon. De muzikanten noemen het een westernnummer in technicolor. *The Golden Ball* bezingt de wanhoop van een vrouw die tot de strop is veroordeeld. Een loense verleider krijgt monsterlijke proporties in *The Devil's Questions*. Mierzoet klinkt daarentegen *Echo*. De Ierse bard Thomas More schreef het lied na een tedere ervaring. • LO

WO • 9 FEB • 20.30
A folksongbook

The Golden Glows
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Gomorra of toch La Bella Italia

LITERA
TUUR

Italiaanse dichters als Dante, Petrarca, Torquato Tasso en Giacomo Leopardi bezingen de liefde in melodieuze bewoordingen. Hun verzen klinken als muziek in de oren. De 18e editie van **Saint Amour** focust op het land en de bewoners van La Bella Italia, maar verdient het land onder Berlusconi nog die eretitel? Kunnen de hendaagse auteurs zich meten met hun illustere voorgangers? Of rest van de Romeinse beschaving nog enkel de decaden-tie, zoals Fellini in zijn films *Roma* en *Satyr-*

con suggereert? De jonge, Italiaanse journalist Roberto Saviano heeft het over Gomorra als hij de praktijken van de maffia onder de loep neemt. Toonaangevend zijn op dit moment de Giovanni Cannibali (de jonge kannibalen), die op een rauwe manier het geweld beschrijven. Niccolo Ammaniti gebruikte zijn lijfspreuk *Ik ben niet bang!* (Io non ho paura) als titel voor een boek, dat moeiteloos de cultstatus ver-wierf. Sandro Veronesi richt zijn pijlen op de communicatieproblematiek. In deze hachelijke context kunnen de begeerte en de liefde moei-

lijk gedijen. Toch zijn niet alle Romeo's, Beatrices en Casanovas uitgestorven. Hun zielenroer-sen worden op Saint Amour in wijn gedrenkt. We zijn benieuwd welke uitverkorenen initiatiefne-mer Luc Coorevits voor het voet-licht zal brengen. ■ LD

WO · 21 FEB · 20.30

Saint Amour

Behoud de begeerte vzw
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 2030

Meuris verklaart d

VOR
MING

Astronaut is **Stijn Meuris** nooit gewor-den. De zanger van

Noordkaap en Monza had nochtans maar al te graag de ruimte geëxploreerd. 'Een beroep zonder toekomst', noemt hij het lichtjes gefrustreerd. Hoewel hij nooit de privileges van Dirk Frimout of Frank De Winne genoot, heeft hij zich toch meer dan de gewone leek verdiept in het ont-staan en de evolutie van het heelal. De vergaarde kennis resulteerde in een reeks conferenties die op televisie werden uit-gezonden. Dit seizoen doet onze ama-teur-astronoom een aantal cultuurhuizen aan met een lezing over de mysteries van

Musti verwent speelvogels

THEA
TER

Poezen die lief zijn voor gevleugelde die-ren zijn eerder zeld-zaam. Musti heeft echter een boontje voor speelvogels. Ze verwent jonge kin-deren in een ludieke familievoorstelling die op hen is toegespitst. Al haar vriend-jes spelen mee. Wie persoonlijk wil ken-nismaken met meneer Konijn, meneer Haan, mevrouw Egel, meneer Hond of mevrouw Schildpad rept zich best naar Linkebeek. Musti troont de kleu-ters mee naar het bos en de boerderij. Overall gaat het er amusant aan toe. Hapjes en cocktaildrankjes bepalen de toon. De speelvogels kunnen zich uit-

leven, terwijl de ouders verrast toekijken. Er worden deugd-doende bewegingen aangeleerd, die de conditie van de kin-deren op peil houden. Na afloop krijgen de aanwezigen nog wat lekkers. Hebbedin-getjes van Musti worden in grote dozen aangevoerd. Musti verdwijnt krabbend en klauwend naar haar eigen, moeizaam verworven woonst.

Tekenaar Ray Goossens lanceerde het katje in 1945. Tegenwoordig worden met behulp van de computer hele afleveringen in drie dimensies opgenomen. ■ LD

WO · 16 FEB · 14.00

Musti

Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

e tijd

de tijd. Hoe komt het dat we sterren zien fonkelen van enkele lichtjaren geleden? Hij relateert de beelden uit sciencefictionfilms en stelt zich vragen bij de speculaties over buitenaardse wezens. Hij legt op een bevattelijke manier de meest gangbare begrippen uit. Na iedere conferentie krijgt het publiek uitgebreid de gelegenheid om vragen te stellen. ■ LD

DO · 10 FEB · 20.30

Stijn en de sterren

Stijn Meuris
Sint-Genesius-Rode,
CC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

De komische ingenieur

THEA
TER

Als ongediplomeerd relatie-deskundige ziet **Arnout Van Den Bossche** scherper dan psychologen en weet hij onmiddellijk of een dekseltje op een potje past. Hij studeerde voor ingenieur, maar werd beroemd als standupcomedian. Zijn theatershows lijken vaak wetenschappelijk onderbouwd. Wanneer hij inzoomt op de verschillen tussen man en vrouw doet hij dit heel systematisch. Bovendien ondersteunt hij zijn betoog met verklarende tekeningen en grafieken. Twee jaar geleden sleepte hij Humo's Comedy Cup in de wacht. Hij ontdekte talloze overeenkomsten tussen zijn job als ingenieur en zijn rol van standupcomedian. 'Velen menen ten onrechte dat beide onverenigbaar zijn. Moet een komiek immers niet vindingrijk of creatief zijn?' Met de ingenieur deelt hij een sterk observatievermogen. Hij bekijkt de dingen en de gebeurtenissen van op voldoende afstand. Aan details merkt hij wat er is misgelopen. Hij voelt de onweerstaanbare drang om fouten op een slimme manier te corrigeren en nieuwe plannen te ontwikkelen. Voortdurend legt hij onverwachte verbanden. Hij kan pas opgelucht ademen als die associaties een lichtje doen opgaan of op de lachspieren werken. ■ LD

VR · 11 FEB · 20.15

Relatiedeskundige

Arnout Van Den Bossche
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Van de duivel gesproken

Eind deze maand is er opnieuw een kans om één van de succesrijke muzikale sprookjes van vzw Sprookjesconcerten te bekijken en te beluisteren. In *Het verhaal van de soldaat* vertelt acteur **Lucas Van den Eynde** het verhaal van een soldaat (vertolkt door **Piet Mussche**) die zijn viool verkoopt aan de duivel (**Melissa Mariën**) en zich daarmee heel wat problemen op de hals haalt. De duivel maakt van de soldaat een rijk man door hem een boek te geven waarin hij de beurscijfers van de volgende dag kan lezen. Maar behalve zijn viool blijkt de soldaat ook drie jaar van zijn leven verloren te zijn, en daarmee ook zijn liefde, dat intussen met een ander getrouwd blijkt. Deze parabel over hebzucht werd in 1918 gecomponeerd door de beroemde Russische componist Igor Stravinsky. Hij schreef het voor een kamerensemble met zeven instrumenten: viool, contrabas, klarinet, fagot, trompet, trombone, slagwerk. Solisten van de Munt voeren het werk ook zo uit onder leiding van **Dirk Boijy**. De voorstelling past in de reeks Pepernot-muziekfestivals voor kinderen die in het voorjaar plaatshebben in een aantal culturele centra in Vlaams-Brabant, waaronder naast dat van Dilbeek ook dat van Strombeek. ■ MB

ZO · 27 FEB · 15.00

Het verhaal van de soldaat

Sprookjesconcerten
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

© FC

Zepposmolen

De windmolen van O.L.Vrouw-Lombeek kreeg wereldwijd bekendheid dankzij de televisieserie Kapitein Zeppos. De houten staakmolen en het molenhuis vormden het decor van het tv-feuilleton dat in de jaren 60 niet alleen in Vlaanderen en Nederland, maar via de BBC in verschillende landen van het Britse Commonwealth te zien was. Die nostalgie lokt vandaag nog menig bezoeker uit binnen- en buitenland naar de zogenaamde Zepposmolen. Het molenmuseum is ondergebracht in de gerestaureerde stallen. Het bevat foto's, rekwisieten, anekdotes en getuigenissen uit de tijd van de tv-opnames.

De windmolen dateert van 1345 en kreeg de naam Hertboommolen. De naam verwijst naar het open weiland waaraan de molen grenst. Hij staat in het Pajottenland echter ook bekend als de *tragische molen* omdat de gruwelijke moorden van 1745 en 1917 nooit werden opgelost. Op nieuwjaarsdag 1745 zouden bendeleden van Jan De Lichte molenaar Peter Van Lierde hebben vermoord. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden bij een roofmoord de molenaarszus en de molenaarsknecht gedood. Die moorden werden nooit opgehelderd en gaven voer aan speculatie en leverden inspiratie voor boeken. Ook die tragische gebeurtenissen komen uitgebreid aan bod in het molenmuseum. ■ GH

i De molen is op zondag het hele jaar door open voor het publiek. Het museum is enkel toegankelijk voor groepen na voorafgaande reservatie: info@windmolen.be of 054 51 87 07

De adrenalinebeats

MU ZIEK

Op de zomerfestivals is **Buscemi** een graag geziene entertainer. In putje winter draait Dirk Swartenbroekx, zoals hij officieel heet, heerlijke tropische dansmuziek in theaterzalen en jeugdhuizen. Met de muzikanten van **Squadra Bossa** jaagt hij het adrenalinegehalte van het publiek de hoogte in. En of je nu van funk, soul, afrobeat, balkanritmes of rauwe house houdt, ze worden allemaal geserveerd. Als fervente latinofreak brengt hij ook stapels bossanova en salsaplatten mee. Drummer **Philip Cortez** zorgt voor de bezwerende effecten. Hij was al kind aan huis in de Gentse Boccaccio en de Lierse La Rocca. In Brussel maakte hij furore in Who's Who's Land. Nog heftiger gaat **Roland Bindi** te keer. Hij was percussionist bij Allez Allez. Trompettist **Sam Versweyveld** blaast met zijn kosmische geluiden alle stress weg. Ontwapenend klinken ook de stemmen

van **Viviane Godoy** uit Brazilië en **Joy Adegoke** van Bastard Nation. Na het concert kan er tot in de vroege uurtjes worden doorgevuifd in de foyer, waar balkanklanken de party van Fenixx op een gepaste manier zullen inkleuren. ■ LD

VR • 4 FEB • 20.30

Squadra Bossa Cultura

Buscemi

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

THEATER

Hoe vaak worden we niet verrast door onverwachte gebeurtenissen of ontmoetingen? Bijzondere ervaringen krijgen een plaats in het geheugen of verdwijnen in ons vergeetboek.

Harmonie tussen gorgel en griot

MU
ZIEK

De Scandinavische muziekszene bloeit als nooit tevoren. Nadat onlangs de Noorse underground en garagerock in de Brusselse Beurschouwburg en Bozar te gast waren, worden deze maand twee ensembles in het Castelhof in Sint-Martens-Bodegem uitgenodigd. Zij vinden hun inspiratie in de natuur van het hoge Noorden. De Afrikaanse griot of volksverteller en multi-instrumentalist **Kouame Sereba** vervoegt hen. De combinatie van zijn djembé en mondharp met de keelzang van zijn Noord-Europese collega's klinkt overrompend.

Het **Torgeir Vassvik Trio** put uit het vergeten repertoire van de noordelijke nomadenvolkeren. De samidrum ondersteunt de stem, die op sommige

momenten lijkt te gorgelen. Zanger **Unni Lovlid**, saxofonist **Rolf Nystrom** en gitarist **Becaye Aw** vormen samen **Seven Winds**. Zij brengen muziek op teksten in het dialect van de Noorse schrijver en tuinier Olav Hauge (1908-1944). Hij deelde zijn taoïstische levenswijsheid met geestesgenoten. In zijn gedichten waarschuwde hij dromers voor onrealistische verwachtingen. Hij spoort de lezer aan om de gulden middenweg te bewandelen en zo een harmonie met de omgeving na te streven. ■ LD

DI · 22 FEB · 20.30

Noorderlicht

Sint-Martens-Bodegem,
Castelhof,
02 466 20 30

De zin van het alledaagse

De Amerikaanse auteur Paul Auster riep voor een radioprogramma zijn luisteraars op hun wonderlijkste belevenissen te vertellen. Uit de vierduizend inzendingen selecteerde hij 260 verhalen die in zijn wekelijkse uitzending aan bod kwamen. Nu blijken ze ook gesneden koek voor het Antwerpse theatercollectief de Roovers.

'Alle ingezonden verhalen zijn verbazingwekkend of ontroerend', licht **Robby Cleiren** toe. 'Ze handelen over voorgevoelens, vreugde, verdriet en dromen. Ook de dood van een geliefd familielid is een thema dat geregeld terugkeert. De stijl durft nogal te verschillen, want de verhalen zijn afkomstig van de meest verschillende mensen. Toch waren het vooral vrouwen die reageerden. Aan het woordgebruik hoor je dat je met jonge meisjes of rijpere dames te doen hebt. Sommigen drukken zich in een gesofistikeerde taal uit, anderen beperken zich tot alledaagse uitdrukkingen.'

De voorstelling lijkt in geen enkel opzicht op de klassieke repertoirestukken. 'We brengen een eigen soort verteltheater. Er zijn geen bedrijven of afgelijnde personages. Om het stuk auditief en visueel op te krikken, doen we een beroep op **Björn Eriksson**, de gitarist van Admiraal Freebee, en op bewegingskunstenaar **Charlotte Van den Eynde**. Tijdens de repetitieperiode organiseerden we bijna elke dag een *jam session*, waar met de instrumenten en de elektronica werd geëxperimenteerd.'

Als smaakmaker vertelt Robby Cleiren het verhaal van een zeventigjarige dame, die op een anekdotische manier beschrijft hoe ze als kind een hemelse ervaring had. 'Na een uit de hand gelopen ruzie over geluidsoverlast met de bovenbuurvrouw van een appartementsblok was ze zo angstig dat ze met haar grote zus via de traphal naar het dak vluchtte. Daar was ze nog nooit geweest. Toen ze op die akelige hoogte rondwaalde, dacht ze in de hemel te zijn beland, maar de

afdeling en de thuiskomst hebben een ontvullend effect.' De meeste verhalen hebben een vertrouwelijk karakter. 'Ik heb ze met de nodige schroom gelezen', bekent Robby Cleiren. 'Soms voelde ik mij een biechtvader aan wie een moreel oordeel wordt gevraagd.'

De Roovers nodigen het publiek uit om de werkelijkheid met andere ogen te bekijken. 'Ook het alledaagse levert boeiende zintuiglijke ervaringen op. Maar we lopen overal voorbij. Slechts af en toe observeren we onze omgeving. Van onze vluchtige indrukken blijft helaas weinig over. Als we even verwonderd als een kind zouden rondkijken, dan zouden we ons meer herinneren. We kunnen wel degelijk ons geheugen aanscherpen.' ■ LUDO DOSOGNE

WO · 16 FEB · 20.30

Onvoltooid verleden tijd

De Roovers
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

De invloed van Raveel

EX
PO

De lege vierkanten van Roger Raveel sporen aan tot bezinning. De toeschouwer kan er zijn eigen gedachten op projecteren. De 90-jarige kunstenaar uit Machelen aan de Leie probeert wel vaker een wisselwerking tot stand te brengen tussen zijn werk, de omgeving en de kijker. 'Hij heeft de hele wereld binnengehaald door thuis te blijven', bevestigt Luk Lambrecht. De curator beelden de kunst van CC Strombeek neemt de illustraties uit het kinderboekje *De schilder, de duif en de dingen* van Paul De Moor als uitgangspunt voor een bescheiden retrospectieve van zijn tekeningen. 'Sinds de jaren veertig is hij een van onze meest intrigerende Vlaamse kunstenaars. Hij hoort bij de pioniersgeneratie die volgt op het expressionisme. Zijn omkaderde witte vlakken leunen aan bij het zwarte vierkant van de Russische schilder Malevitsj. Toen de beeldende kunst in de jaren zeventig een nieuwe richting insloeg bleef hij trouw aan zijn eigen stijl.' Dat hij ook op hoge leeftijd nog invloed

heeft, blijkt uit een aanvullende tentoonstelling op de buitenwanden van de Nederlandse kunstenaars Aukje Koks. 'Op het kunstencours in Watou was Koks de enige die opviel', zegt Lambrecht. 'Ook in het Brusselse Wiels maakte zij onlangs een goede beurt. Na haar opleiding aan de Amsterdamse Rijksacademie ging ze op een originele manier aan de slag met toevallig gevonden voorwerpen.' Haar

werk gaat niet alleen een visuele dialoog aan met dat van Raveel, ze legt ook verbanden met een verhelderende tekst. ■ LD

25 FEB TOT 3 APR

De schilder, de duif en de dingen

Roger Raveel

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Leven na de dood

EX
PO

Hoe keken onze verre voorouders aan tegen de dood? Slechts een kleine minderheid beschouwde het stervensmoment als het absolute eindpunt. In de graven van de Merovingers vonden archeologen bijvoorbeeld voorwerpen die de overledenen van nut konden zijn in het hiernamaals.

Vanaf de achtste eeuw is de kerstening een feit en krijgt de kerk een greep op de verschillende rituelen die de dood begeleiden. Het geloof in de hemel en de hel zorgde ervoor dat met het oog op een gunstige lotsbestemming de maatschappelijke normen en waarden werden gerespecteerd. Het Jubelparkmuseum inventariseerde de funeraire gewoonten en gebruiken van de middeleeuwen in een leerzame en visueel verrassende tentoonstelling.

'Niet alle doden werden gelijk behandeld', stelt curator Alexandra De Poorter vast. 'Zij werden wel allemaal languit op hun rug gelegd met het gezicht naar boven – naar de hemel –, maar alleen de elite liet zich zo dicht mogelijk bij het koor of bij de relieken in de kerk begraven. Ongelovigen, zelfmoordenaars, criminelen en joden werden van de gewijde grond van het kerkhof geweerd.' Grafkruisen met markeringen treffen we pas in de late middeleeuwen aan. Praalgraven en monumentale *memento mori* contrasteren met de houten en metalen kruisjes.

Omdat men indertijd haast dagelijks met de dood in aanraking kwam, besteden we ruim aandacht aan de oorzaken van dit hoge sterftecijfer.

Het gebrek aan hygiëne, een ontoereikende medische kennis, oorlogen en pestepidemieën waren fataal, bevestigt De Poorter. 'Er werden gedetailleerde lijsten opgesteld voor het rein houden van het lichaam en de

ziekenkamer. De vermelding dat zeepwater minder doeltreffend zou zijn dan wijwater onthult vanuit welke invalshoek de hygiënische regels werden opgesteld.' Opmerkelijk zijn ook de melaatsenratels, waarmee lepralijders zich moesten kenbaar maken om verdere besmetting te voorkomen.

Volgens een algemeen verbreide opvatting wordt de mensheid op het einde der tijden bij het laatste oordeel in twee groepen verdeeld. De goeden gaan naar de hemel, het eeuwige paradijs; de slechteriken naar de hel. Veel kunstenaars hebben dat zo uitgebeeld. 'De middeleeuwse artiesten vonden hun inspiratie eerder in de apocriefe geschriften dan in de evangeliën', nuanceert onderzoeker Mattia Cavagna. 'Uit de derde eeuw stamt de Apocalyps van Paulus, die de basis vormt voor een nieuw literair genre, dat zich toespitst op de reizen van de ziel in het hiernamaals. Na een verkennend bezoek aan de hemel en de hel keert ze terug in het lichaam van de ziener, die zo herleeft en zijn ervaringen kan optekenen. In de zevende eeuw bekrachtigde paus Gregorius de Grote officieel de verhalen.' Een mediterend skelet in ivoor, dat met de knoken van zijn rechterarm op een zandloper rust, fungeert als hilarische tentoonstellingslokker. ■ LUDO DOSOGNE

TOT 24 APR

Tussen hemel en hel.

Sterven in de middeleeuwen.

Brussel, Jubelparkmuseum,

02 504 91 20

PODIUM

THEATER

ZA · 5 FEB · 20.30

U bent mijn moeder

HetPaleis

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DO · 10 FEB · 20.30

Het Lortcher-syndroom

Warre Borgmans, Dimitri Leue & Antoon Officiers

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

11 EN 12 FEB · 14.00 EN 20.00

Bouillon belge

Paljas Producties

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZA · 12 FEB · 20.30

Minnevozen

Ensemble Leporello

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO · 13 FEB · 11.00

Cicades

Mathias Sercu, Pascale Michiels en Bert Verschueren

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

WO · 16 FEB · 20.30

Onvoltooid verleden tijd

De Roovers

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 19 FEB · 20.30

Godses

Duisburg, Pachthof Stroykens,

02 769 20 92

DO · 24 FEB · 20.30

Maanziek

Wouter Deprez, Wannes Capelle

en Frans Grapperhaus

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

KIDS

ZA · 12 FEB · 15.00

Het paard van Blauw

Agora

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

ZA · 12 FEB · 16.00

De gelaarsde kat

De Maan

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

In jouw schoenen

De Maan

ZO · 13 FEB · 15.00

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

ZA · 19 FEB · 20.00

Overijse, CC Den Blank,

02 687 59 59

ZO · 13 FEB · 10.30

De Indiaan

familiefilm

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 16 FEB · 14.00

Musti

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

WO · 16 FEB · 15.00

Van de kat geen kwaad

Alseberg, CC de Meent,

02 359 16 00

ZA · 19 FEB · 15.00

Werner eet zijn schoen op

Kopergietery / Stella Den Haag

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 20 FEB · 11.00, 14.00 EN 15.30

Otto

Kindertheater Foesiemaaw

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZO · 20 FEB · 14.00

Kwak

Theater Froe Froe

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

WO · 23 FEB · 15.00

Hoe het varken aan zijn krulstaart kwam

Ensemble Leporello / Emanon

Ensemble

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZO · 27 FEB · 15.00

Het verhaal van de soldaat

Sprookjesconcerten

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

HUMOR

DO · 3 FEB · 20.30

Concerto Tricolore

Stenzel, Kivits en Menders

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

Terra Rare

De Frivole Framboos

VR · 4 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

12 EN 13 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

Mijn schoonzoon is nen Hollander

Echt Antwaarps Teater

4 EN 5 FEB · 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

18, 19 EN 20 FEB · 20.15 EN 16.15

Kraainem, GC de Lijsterbes,

02 721 28 06

DO · 10 FEB · 20.30

Bull!

Eric Koller

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR · 11 FEB · 20.15

Relatiedeskundige

Arnout Van Den Bossche

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR · 11 FEB · 20.30

Klein gelatine

Walter Baele

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Salto Musicale

Gogol & Mäx

DO · 17 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 19 FEB · 20.00

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

Zus (heden geen porno)

An Nelissen

DO · 17 FEB · 20.00

Meise, GC De Muze van Meise,

02 268 61 74

DO · 24 FEB · 20.00

Wemmel, GC de Zandloper,

02 460 73 24

18 EN 19 FEB · 20.15

Duideduidui

Brussels Volkstejoeter

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 23 FEB · 20.00

Het rareitenkabinet

Jan De Smet

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

DO · 24 FEB · 20.00

Een fijne avond met de heer en mevrouw Olman

Frank Cools en Ineke Nijssen

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

VR · 25 FEB · 20.00

Iedereen paranormaal

Gili

Meise, GC De Muze van Meise,

02 268 61 74

DANS

VR · 18 FEB · 19.30

Unfold

Kopergietery

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

SENIOREN

MA · 7 FEB · 14.30

Bobby Setter Band

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

Werner eet zijn schoen op (19/02) Cicades (13/02)

Bull! (10/02)

Unfold (18/02)

DI · 15 FEB · 14.30

Concert à la carte

Koen Crucke, Willy Claes & Marino Punk
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO · 17 FEB · 14.30

Fever of the sixties

Hadewig J. Kras & band
Tervuren, GC Het Papeblok, 02 769 20 92

LITERATUUR

WO · 21 FEB · 20.30

Saint Amour

Behoud de begeerte vzw
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

MU ZIEK

Gesloten hart, ode aan Wannes Van de Velde

Lucas Van den Eynde,
Kathleen Vandenhoude e.a.

WO · 2 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 18 FEB · 20.30

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

VR · 4 FEB · 20.30

Histologie of one hit wonders

Zaki, Axl Peleman, Jan Hautekiet e.a.
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

VR · 4 FEB · 20.30

Flou Artistiek

Buurman
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 4 FEB · 20.30

Squadra Bossa Cultura

Buscemi
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZA · 5 FEB · 20.00

Simply life

Stan Van Samang, Eric Melaerts
Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZA · 5 FEB · 20.30

Soulsister

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Motown, 50 years and more

Sandrine, Brahim e.a.
ZO · 6 FEB · 20.30
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 19 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO · 9 FEB · 15.00

In de huiskamer

Erik & Sanne
Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

WO · 9 FEB · 20.30

A folksongbook

The Golden Glows
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO · 10 FEB · 20.00

Als ik van u was

Jackobond
Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

VR · 11 FEB · 20.30

The best musicals ever

The Westenders
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR · 11 FEB · 20.30

Jan De Wilde en vrienden

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 11 FEB · 20.30

Daan

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR · 11 FEB · 20.30

Boon

Antje De Boeck & Rony Verbiest
Tervuren, GC Het Papeblok, 02 769 20 92

ZA · 12 FEB · 20.00

Allumer l'humain

Tam Echo Tam
Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZA · 12 FEB · 20.15

Unplugged

Absynthe Minded
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA · 12 FEB · 20.30

Luc De Vos

Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

ZA · 12 FEB · 20.30

Circle

Scala
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO · 17 FEB · 14.00

Willem Vermandere: 71

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 17 FEB · 20.30

The beauty of it all

Amaryllis
Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

Ouwe Makers

Zjef Vanuytsel
VR · 18 FEB · 20.30
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA · 26 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR · 18 FEB · 20.30

Echo's uit de Balkan

Triomallou
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

VR · 18 FEB · 20.30

Luc De Vos solo

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA · 19 FEB · 20.00

Percussiefestival

Eendracht en gasten
Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

DI · 22 FEB · 20.30

Noorderlicht

Sint-Martens-Bodegem, Castelhof, 02 466 20 30

ZA · 26 FEB · 20.00

Als de dood voor het leven

Hubert Damen
Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZA · 26 FEB · 20.00

Piet Van den Heuvel

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZO · 27 FEB · 20.00

Oysterband

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

JAZZ

WO · 2 FEB · 20.30

Classic meets jazz

Liebrecht Vanbeckevoort & Jef Neve
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO · 2 FEB · 20.15

Christian Mendoza group

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

KLASSIEK

VR · 4 FEB · 20.00

Beethoven, een componistenportret

Jan Caeyers & Ensor Kwartet
Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

ZO · 6 FEB · 11.00

Italiaanse gril en Franse galanterie

Marian Minnen en Wouter Dekoninck
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO · 6 FEB · 11.00

Mel Bonis

Trio Farfalle+
Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

The beauty of it all (17/02)

Smoorverliefd (23/02)

Submarino (15/02)

ZO · 6 FEB · 11.00

Sprezzatura

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO · 6 FEB · 11.00

Cedel Saxofoon kwartet

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR · 11 FEB · 20.30

Babouchka

Pas Toucher!
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

VR · 18 FEB · 20.30

Messiaen

Het Collectief
Grimbergen,
sacristie abdijkerk,
02 263 03 43

ZA · 26 FEB · 20.30

Philippe Raskin

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZO · 27 FEB · 11.00

Lakshmi

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI · 1 FEB · 20.30

The American

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

Zot van A

DI · 1 FEB · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 17 FEB · 15.00 EN 20.00

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

Turquaze

WO · 2 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59
ZO · 20 FEB · 20.00
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO · 3 FEB · 14.00

La vita è bella

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Illégal

ZO · 6 FEB · 20.00

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00
DI · 22 FEB · 20.30
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Elle s'appelait Sarah

DI · 8 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
DI · 8 FEB · 20.30
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
ZO · 13 FEB · 20.00
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 9 FEB · 20.30

Io sono l'amore

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR · 11 FEB · 20.00

Adem

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

MA · 14 FEB · 14.00 EN 20.00

Les Barons

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DI · 15 FEB · 20.30

Submarino

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

The social network

DI · 15 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
ZO · 27 FEB · 20.00
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 16 FEB · 20.30

You will meet a tall dark stranger

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DI · 22 FEB · 20.30

22 mei

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO · 23 FEB · 20.30

Smoorverliefd

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

25 FEB TOT 3 APR

De schilder, de duif en de dingen

Roger Raveel
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 24 APR

Tussen hemel en hel

Sterven in de middeleeuwen
Brussel, Jubelparkmuseum,
02 504 91 20

MA · 7 FEB · 19.30

Nieuw-Zeeland

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 8 FEB · 14.00

Klimaat vraagstuk

ir. Peter Tom Jones
Sint-Ulriks-Kapelle, Kasteel La Motte,
02 453 17 07

WO · 9 FEB · 20.00

Ierland, magisch eiland van de Kelten

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO · 10 FEB · 20.30

Stijn en de sterren

Stijn Meuris
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

WO · 16 FEB · 20.00

Het Oud Gasthuis in Asse

dr. historicus Jaak Ockeley
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

DI · 22 FEB · 14.00

Geweldig vrij – moralisme, jongeren en agressieve beeldcultuur

Marc De Kesel
Sint-Ulriks-Kapelle,
Kasteel La Motte, 02 453 17 07

ZO · 13 FEB · 14.00

Landschapswandeling

Ruisbroek, parking stationshalte,
02 356 24 78

ZO · 13 FEB · 14.00

Valentijnswandeling

Tervuren, marktplein, 02 769 20 81

ZO · 13 FEB · 14.00

Minnekruidentwandeling

Hoeilaart, Bosmuseum, 0477 32 83 61

19 EN 20 FEB

Asia Fair met gastland Vietnam

Wemmel, GC de Zandloper, 052 37 47 97

Asia Fair met gastland Vietnam (19 en 20/02)

Nieuw-Zeeland (7/02)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (Randkrant – UIT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

Het Trio Sprezzatura combineert harp, viool en zang. Met die bezetting brengen de drie dames grote muziekwerken in het klein. 'Die kunnen heel uiteenlopend zijn: aria's uit opera, maar ook Franse en Engelse liederen of een tango van Piazzolla', zegt harpiste Leen Van der Roost.

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Grote muziek in het klein

Zangeres Evi Roelants, violiste Saar De Muynck en harpiste Leen Van der Roost hebben één criterium om een muziekstuk op hun repertoire te plaatsen. 'We moeten het in de eerste plaats zelf mooi vinden', zegt Van der Roost. 'Als een van ons bijvoorbeeld een geschikt lied hoort op de radio, zoeken we de partij op en kijken we of we er alle drie iets interessants mee kunnen doen. Is dat niet het geval, dan spelen we het niet. We hebben alle drie onze hoofdactiviteiten bij grote orkesten, koren en ensembles. Sprezzatura is helemaal van ons, we willen ons bij elke noot goed voe-

len.' Aangezien harp, viool en zang geen voor de hand liggende combinatie is, bestaan er vrijwel geen partituren die speciaal voor die bezetting geschreven zijn. 'Daarom maken we onze arrangementen altijd zelf', legt Leen Van der Roost uit. 'Dan kijken we hoe we een partij kunnen aanpakken en wie wat zal spelen. Iedereen moet er een rol in vinden.'

Mooi in het oor

Het aperitiefconcert in Den Blank zal ongeveer een uur duren. 'Het wordt een bloemlezing van mooie liederen. We houden alle drie van esthetisch klinkende muziek en willen

ons publiek niet uitdagen met ellenlange en aartsmoeilijke stukken. We brengen een compact programma, toegankelijk en mooi, maar we vervallen daarbij niet in de klassieke clichéstukken. Het wordt afwisselend, met zowel aria's uit de grote opera's als liederen van Reynaldo Hahn of een tangobewerking van Astor Piazzolla. Aangezien onze vaste zangeres hoogzwanger is, vervangt Emilie De Voght haar in Overijse. Emilie is vooral bekend van haar samenwerking met het Vlaams Radio Koor, Collegium Vocale en La Petite Bande. Als zij zingt, zal de nadruk waarschijnlijk iets meer op liederen dan op opera liggen.'

Coup de foudre

De vaste jobs voor harpisten liggen niet voor het rapen. 'In België worden er maar heel weinig audities georganiseerd voor een vaste plaats in een orkest', vertelt Leen Van der Roost. 'Daar staat tegenover dat er veel freelancewerk is. Ik speel bijvoorbeeld een week bij de Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen, dan weer bij het Vlaams Radio Orkest en vervolgens bij het Orkest van Luik. Naast Sprezzatura speel ik nog bij het Trio Fêtes Galantes, met zang, cello en harp. Dat allemaal samen maakt mijn bestaan heel veelzijdig.'

De harpiste koos haar instrument naar verluidt toen ze een kleuter was. 'Zelf herinner ik me dat niet meer, maar mijn ouders hebben het me vaak verteld, dus ik neem aan dat het klopt', zegt ze. 'Mijn vader is componist en dirigent, dus ging ik al heel vroeg mee naar concerten. Op een dag wees ik naar het schijnt naar de harp en zei: *Dat wil ik spelen!* Ik was niet ouder dan drie, dus kon toen onmogelijk weten welk instrument me zou liggen, maar na mijn eerste jaar notenleer kwam ik op de harp terug. Het was een *coup de foudre* en de liefde is altijd gebleven.' Leen Van der Roost houdt van de klank van haar instrument. 'De harp vergt veel zorg, het blijft een uitdaging om hem goed te bespelen. Dat vind ik er zo leuk aan: ik weet zeker dat ik mijn hele leven zal kunnen vullen met het zoeken naar mooie klanken. Hoe laat je de harp mooi klinken in verschillende omstandigheden? Daarmee kun je bezig blijven en het is een mooi vooruitzicht om dat ook te doen.'

ZO • 6 FEB • 11.00

Sprezzatura

Overijse, GC Den Blank, 02 687 59 59

Zelfstandigenorganisatie Unizo Merchtem en vzw 'de Rand' pakken begin maart uit met een Week van de anderstalige klant. Cursisten Nederlands van het Opleidingscentrum Merchtem kunnen dan een bezoekje brengen aan lokale handelaars om er hun Nederlands te oefenen.

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

Oefenparcours

voor cursisten Nederlands

'Een nieuwe taal leer je het best als je ze veel spreekt', zegt Karen Stals van vzw 'de Rand'. 'In de lessen Nederlands wordt veel geoefend, maar het is allemaal *echter* als de cursisten ook in het dagelijkse leven kunnen oefenen. Door het project met de handelaars in Merchtem, gaan de cursisten tijdens de Week van de anderstalige klant op bezoek bij veertien handelaars. Ze oefenen er hun Nederlands in een echte situatie en krijgen enkele spreekopdrachten mee. De actie sluit aan bij wat ze tijdens de cursus geleerd hebben. De cursisten kunnen het oefenparcours in anderhalf uur afleggen.'

Lage drempel

'De handelaars zullen de cursisten actief helpen. Daardoor wordt de drempel lager. De handelaars krijgen ook tips mee bijvoorbeeld: gebruik gemakkelijke synoniemen. Een bijkomend voordeel aan de actie is dat de lokale handelaar er een klant kan bijwinnen. Zo stimuleren we ook de lokale kleinhandel. In totaal zijn er ongeveer 75 cursisten ingeschreven voor de taal cursus Nederlands Tweede Taal in het Opleidingscentrum Merchtem (Centrum voor volwassenenonderwijs). We kozen er precies voor om het project in Merchtem op te starten omdat het daar kleinschalig getest kan worden. Twee leerkrachten van het Opleidingscentrum werken aan het project mee. Op 3 maart zullen 15 cursisten het oefenparcours afleggen en op 5 maart wordt het oefentraject door de andere cursisten gevolgd. Zij zijn niet verplicht om er aan deel te nemen, maar we hopen toch zo veel mogelijk

van die resterende 60 cursisten over de streep te trekken. Vermits de handelaars weten dat ze anderstaligen over de vloer krijgen, zullen de anderstaligen ook minder schroom hebben om Nederlands te spreken en te oefenen in de betrokken handelszaken', weet Karen Stals.

Uitbreiding

'Met Unizo Merchtem waren we meteen bereid om in dit project te stappen', zegt Jan Teugels, voorzitter van Unizo Merchtem en uitbater van een schoenen- en lederwareenzaak. 'Liefst veertien lokale handelaars uit het centrum vlakbij het Opleidingscentrum Merchtem doen mee, want ook in Merchtem krijgen de handelaars meer en meer anderstaligen over de vloer. Ik merk dat in onze winkel. Wij spreken de klanten aan in het Nederlands. Als zij echt niet geholpen kunnen worden, schakelen we over naar het Frans of het Engels, maar dat gebeurt pas in uitzonderlijke gevallen zoals wanneer het bijvoorbeeld over iets heel specifiek gaat dat de klant zelf moeilijk kan uitleggen. Het onthaal, de betalingen – kortom de eenvoudige dingen – gebeuren altijd in het Nederlands.'

'Het oefenparcours dat vzw 'de Rand' in samenwerking Unizo Merchtem en het Opleidingscentrum uitstippelde, kan de integratie alleen maar bevorderen. Als die cursisten de inspanning willen doen om Nederlands te spreken, dan helpen wij hen graag zodat ze ook actief kunnen oefenen. Het gaat momenteel om een proefproject, maar het kan na evaluatie ook naar andere gemeenten worden uitgebreid', vertelt Jan Teugels.

'Na die evaluatie gaan we een draaiboek schrijven', gaat Karen Stals van vzw 'de Rand'

verder. 'Dat draaiboek willen we verspreiden in andere gemeenten, in de hoop dat daar gelijkaardige projecten worden opgestart. Op termijn is het de bedoeling om in de hele Vlaamse Rand gelijkaardige initiatieven op te starten, die hopelijk ook de steun krijgen van de scholen die cursussen Nederlands aanbieden.'

28 FEB TOT 5 MAA

Week van de anderstalige klant in Merchtem

Organisatie: Unizo Merchtem, Opleidingscentrum Merchtem en vzw 'de Rand'

FR Parcours d'apprentissage pour les élèves en néerlandais

Durant de Week van de anderstalige klant, les élèves en néerlandais ont la possibilité de s'adresser aux commerçants de Merchtem dans le but d'améliorer leurs connaissances de la langue de Vondel. 'L'idéal pour apprendre une nouvelle langue, c'est de la parler régulièrement. Durant les cours de néerlandais, on s'exerce beaucoup, mais tout devient bien entendu beaucoup plus réaliste lorsque les élèves ont la possibilité de s'exercer dans la vie quotidienne. Nous donnons également quelques astuces aux commerçants pour aider les élèves', indique Karen Stals de l'asbl 'de Rand'. Si les élèves veulent faire l'effort de parler en néerlandais, ce sera avec grand plaisir que nous leur donnerons l'occasion de s'exercer activement, car les derniers temps, les commerçants de Merchtem reçoivent de plus en plus de clients allophones', signale Jan Teugels, président de l'Union des entrepreneurs indépendants (Unizo) de Merchtem.

Op de grens van Meise, Merchtem en Wemmel ligt een van de mooiste landschappen van de regio. Tussen de pittoreske kerkjes van Oppem (Meise) en Ossel (Merchtem) liggen ongeveer vijfhonderd hectare landbouw- en bosgebied dat al eeuwenlang ongeveer dezelfde structuur heeft behouden.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Golvende bossen en w

An de ene kant heb je er schitterende vergezichten op het nabije Brussel, aan de andere kant op het golvende platteland. De kerkjes en het kasteel van Ossel zijn pareltjes van historische gebouwen. De fauna en flora laten zich gewillig zien. Voor deze gelegenheid nemen we een ingekorte wandeling van het Foeksenbospad, die vertrekt aan het kruispunt van de Strooistraat en de Lange Moorselstraat in het gehucht Oppem. Als je de Lange Moorselstraat volgt, beland je snel in het veld waar het aparte reliëf en de rijke natuur zich het hele jaar openbaren. Zo ben je vertrokken voor enkele uurtjes landschapslezen zoals je er nog weinig zal meemaken. Na een honderdtal meter verraadt een grote riettoef aan de wegrand bijvoorbeeld dat zich daar een kwelplek bevindt. Al vele jaren behoudt het hier zijn vitaliteit, maar van uitbreiding is geen sprake omdat de plek waar het grondwater uit de bodem treedt heel beperkt is.

Tussen bos en wei

Als je aan het eerste kruispunt rechtdoor

neemt, zie je links een perceel dat een paar tientallen jaren geleden door een natuurliefhebber werd aangeplant. Enkele honderden meter verderop beland je aan de achterkant van het Wolvendaalkasteel. Het is een historisch domein dat nog vele oude natuur- en cultuurelementen bevat. In de diepte achter het afdalend kasseipadje komt een weidebeek van links, ze gaat onder de baan door en loopt in het domein van Wolvendaal. Het water komt van waterlagen onder het hogerop gelegen Foeksenbos, die ook de aangrenzende Molenbeek voeden. Volg het hoofdpad, ook aan de driesprong iets verderop, waar je het middenbaantje volgt. Links liggen waarschijnlijk de restanten van een heel oude, kleine steengroeve als een kuil in de weide. Het is wat klimmen op een slecht pad, maar vergeet vooral niet de bijzondere omgeving in je op te nemen. De buizerd, torenvalk en sperwer kunnen hier altijd je pad kruisen, want ze houden zich graag op in de verschillende boszones. De afwisseling met weiden en akkers is voor hen in-

teressant omdat ze er prooien vinden zoals konijnen, muizen en kleine zangvogels. Let zeker op de sijzen, mezen- en vinkensoorten die in deze tijd van het jaar makkelijk terug te vinden zijn in het kale landschap.

Landschapsbescherming

Vlak voor je aan de watertoren komt, passeer je een oude dreef van haagbeuken die ooit is aangeplant om schaduw te bieden aan de kasteelvrouw die dagelijks naar de kerk van Ossel ging. Aan het kruispunt met de betonbaan kun je in principe rechtdoor naar Ossel, waar je in het dorp de mooie Sint-Jan-de-Doperkerk en het Hagenkasteel (kasteel van Ossel) kunt bewonderen. Voor deze gelegenheid sla je echter linksaf zodat je op de Romeinsebaan bevindt. Het is de waterscheidingslijn tussen het Schelde- (links) en het Zennebekken. Na enkele honderden meter kom je aan een zendmast van het Belgische leger met er vlak tegenover het in de streek bekende Foeksenbos.

Het gebied aan je rechterkant tot aan de volgende veldweg is als landschap be-

Landschapsherstel

Dat het Vlaamse landschap niet tot moeders mooiste behoort, weet iedereen. Onze lintbebouwing, de achtertuintjes vol koterijen en onze wanordelijke ruimtelijke ordening zijn wereldberoemd. Het kan ook anders. Dat bewijst een project van landschapsherstel in Asbeek, in het zuiden van de gemeente Asse.

Daar werken dertig eigenaars samen met de Bosgroep en het Regionaal Landschap Groene Corridor (RLGC), het Agentschap voor Natuur en Bos, Ruimte & Erfgoed, de provincie Vlaams-Brabant, de gemeente Asse, de vogelwerkgroep NW-Brabant en Natuurpunt Asse aan landschapsherstel. De eerste contacten tussen initiatiefnemer RLGC en de gemeente Asse dateren van eind 2007. In het najaar van 2008 werden op het terrein de eerste acties uitgevoerd. Vandaag kunnen we gerust spreken van een buitengewoon project waarbij ettelijke tientallen hectare particuliere gronden onder handen werden genomen. Er werden 38 poelen aangelegd of hersteld, 12.043 bomen en struiken aangeplant om de verloederde hagen en houtkanten te herstellen, 240 nieuwe hoogstamfruitbomen gaven de verouderende boomgaarden een nieuw uitzicht, 195 bomen kregen een knotbeurt, op bijna 80 plaatsen is gezorgd voor open plekken in het bos, er zijn gevarieerde bosranden gecreëerd, eentonige bospercelen werden omgevormd tot ecologisch interessante gebieden, monumentale bomen werden verzorgd, hakhoutbeheer opgestart, enzovoort. Op strategisch gekozen plekken werden alles samen een twintigtal nestkasten opgehangen voor steenuil, bosuil, torenvalk en verschillende kleine zangvogels zoals de zwarte roodstaart.

Samenwerken loont

Het bestaande wegennetwerk is waar mogelijk aangepast zodat zachte recreanten er beter gebruik van maken. Op cultureel vlak springen de vele kapelletjes in het oog. Dit bijzonder patrimonium is opgenomen in het wandelwegennetwerk zodat het zichtbaar wordt voor de geïnteresseerde wandelaar. Historisch gezien is er ook nog de Romeinse heirbaan die een bekende verbinding vormde tussen het Noordfranse Bavay en Asse, waarvan het tracé tot vandaag nog zichtbaar is in het landschap. Archeologisch onderzoek bracht heel wat Romeinse elementen aan het licht in Asbeek en Asse, waar de Oud-Belgische stam van de Nerviërs aanwezig was toen de Romeinen onze contreien veroverden.

Het gaat hier om een veelomvattend landschapsproject dat de situatie op het terrein duidelijk verbeterd. Zo blijkt nog maar eens dat samenwerking, hier tussen verschillende overheden, natuurverenigingen en particulieren, mooie resultaten kan opleveren. In welke gemeenten zullen gelijkaardige projecten een kans krijgen? Ga intussen gerust zelf eens poolshoogte nemen in Asbeek. Je komt straatnamen tegen als Pullewouwe, Moreteweg, Louwijn, Putberg, Platijn, Eekhout, Heilsborre, allemaal bijzondere termen voor een bijzonder gebied in opbouw. Vergeet niet dat het allemaal nog pril en niet volledig af is. De komende jaren kunnen de plaatselijke eigenaars zich trouwens nog steeds melden om hun percelen voor een zacht prijsje onder handen te laten nemen. Het kan de landschappelijke samenhang en natuurwaarden van deze regio er alleen maar op verbeteren.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO RLGC

eiden

scherm. De weg loopt parallel met de Romeinsebaan tot bijna in Oppem-dorp, waar onder meer de Duivelsschuur en twee historische boerderijen Groot- en Klein-Amelgem uit de Middeleeuwen staan. Waarom enkel dit deel is beschermd, heeft historische redenen. De klassering belette wel dat het gebied tot een golfterrein omgevormd zou worden. Het geboortehuis van kardinaal Sterckx prijkt in de schaduw van het kerkje van Oppem en is al vele jaren omgebouwd tot een bed & breakfast.

Vlak na het Foeksensbos neem je links het smalle veldwegeltje dat is aangeduid met het Amelgemwandelpad. Opgelet, bij regenweer is het hier spekglad en meestal passeren er ook nog veldrijders of ruiters. Het bos begint droog en smal bovenaan, maar waaiert breed en nat uit naarmate de helling daalt. Iets verderop zie je rechts een merkwaardige naaldhoutdreef aansluiten op het wandelpad. Zo bereik je het kruispunt dat je in het begin van de wandeling al eens kruiste. Neem nu rechts zodat je opnieuw uitkomt op de Strooistraat waar je vertrokken bent.

Een simpel idee is soms het beste. Dat bewijst het bedrijfje zHandy uit Sint-Genesius-Rode. Tris Lambrecht en Lionel Blondiau verkopen T-shirts waarmee kinderen creatief aan de slag kunnen.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Handi

Het bedrijfje zHandy heeft iets met het getal twee. Twee ondernemers die in twee jaar tijd erin geslaagd zijn om een eenvoudig idee te doen aanslaan in meer dan negentien landen. Ondernemersbloed kruipt blijkbaar waar het niet gaan kan. Tris Lambrecht en Lionel Blondiau komen allebei uit een familie van ondernemers. 'We wisten al op jonge leeftijd dat we een eigen zaak wilden. We hebben daarover met elkaar gepraat en zo is het idee ontstaan om samen iets rond creatief speelgoed te doen', zegt Tris Lambrecht.

Creatief met T-shirt

Het idee is simpel. Crea Shirt is een T-shirt met een leuk motief en zes textielstiften waarmee kinderen tussen 4 en 12 jaar verder hun eigen model kunnen ontwerpen. 'We zijn begonnen met 1000 stuks. Ik zie ons nog al de kartonnen dozen plooiën en de stickers met ons logo erop plakken. Tal van speelgoedwinkels bezochten we persoonlijk en ons idee sloeg aan. We hadden onze spaarcenten dan toch goed geïnvesteerd', lacht Tris Lambrecht.

natuurlijk

Nachtelijke wijsheid roert zich

Uilen zijn er vroeg bij, zoveel is duidelijk. Al vanaf deze maand zijn ze op vrijersvoeten en kun je hun lokroep horen galmen. Bij de bosuil is dat heel toepasselijk in het bos; de steenuil verkiest een kleinschalig landschap. Waar er extensief beheerde graslanden, sloten, poeltjes, oude wilgenrijen, hagen en boomgaarden bij elkaar liggen, voelt deze kleinste inheemse nachtroefvogel zich thuis. Daardoor wordt hij beschouwd als een cultuurvolger die de menselijke nabijheid best weet te appreciëren op voorwaarde dat onze eigen soort het niet te bont maakt. Want het type leefgebied van deze uil is de voorbije tientallen jaren bij bosjes ge-

sneuveld door intensieve landbouw, huizen, wegen en ontwatering. De steenuil heeft stevige klappen geïncasseerd en is op sommige plaatsen zelfs volledig van het toneel verdwenen. Maar waar zijn biotoop min of meer intact is gebleven, houdt hij opvallend goed stand, zoals in Brussegem (Merchtem) of Wolvertem en Meuzegem (Meise). Daar ligt een betoverend, reliëfrijk en gevarieerd steenuilenparadijs, waar je ze het hele jaar kunt zien of horen.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat Merchtem, maar bijvoorbeeld ook Sint-Pieters-Leeuw, de steenuil heeft gekozen als een prioritaire soort in het *Koesterburenproject*

van de provincie Vlaams-Brabant. Dat project wil de biodiversiteit in alle Vlaams-Brabantse gemeenten vooruit helpen door het terrein zodanig in te richten dat *koestersoorten* (soorten die we moeten koesteren), maar tegelijk vele andere die in hetzelfde gebied leven, meer kansen krijgen. Gelukkig kunnen we de steenuil redelijk goed helpen door nestkasten te hangen. In principe broedt de steenuil graag in oude schuren, aftandse gebouwen of holle (knot)wilgen, maar bij gebrek daaraan bewoont hij graag op zijn maat gemaakte kasten. Op sommige plaatsen in het Pajottenland heb je nog echte bolwerken

Creatieve ondernemingen

g met twee

Ondertussen is er ook de Crea Shirt mini voor babies en de Crea Chef, een short voor kookliefhebbers. Daarnaast is er ook nog het Party Pack, een doos met vijf T-shirts en negen textielstiften die het goed doet op kindergefestjes. De producten worden internationaal verdeeld via speelgoed-, design- en boekenwinkels. 'We zijn eenvoudig begonnen en hebben onze producten met de tijd geprofessionaliseerd. Zo zijn we voor het ontwerp van de T-shirts gaan samenwerken met Bellerose en nemen we meer en meer deel aan beurzen. Onze artikelen worden wereldwijd verspreid en ik breng steeds meer tijd in vliegtuigen en op hotelkamers door. Belangrijk daarbij is dat we nog steeds veel plezier beleven aan wat we doen.'

Aanvullen

Waarom kent 2Handy succes en sommige andere startende bedrijven niet? 'Een belangrijke factor is dat we elkaar aanvullen. Ik sta in voor het commerciële en creatieve luik, Lionel is verantwoordelijk voor het financiële en logistieke aspect. We weten dat we op el-

kaar kunnen rekenen en met elkaar kunnen discussiëren. Open communicatie is belangrijk als je wil slagen', zegt Tris Lambrecht.

Het klinkt allemaal eenvoudig. Een goed idee uitwerken en commercialiseren en het succes volgt. Maar de grote vraag is: wat is een goed idee? 'We deden eerst een marktonderzoek waaruit bleek dat er inderdaad vraag is naar creatief speelgoed en op een ochtend werd ik wakker en wist ik het. We zouden iets

doen met T-shirts waarop kinderen hun creativiteit kunnen botvieren. Het zouden leuke hebbedingetjes worden die ze graag zouden maken en dragen.'

De realisatie van een idee zoals Crea Shirt vraagt toch heel wat investeringen. 'We zetten een aantal zekerheden op het spel omdat je als ondernemer iets wil opbouwen. Dat vraagt inspanningen, maar geeft ook veel voldoening.' 2Handy groeit nog steeds. Tris Lambrecht en Lionel Blondiau willen hun bedrijfje verder uitbouwen. Er zijn plannen om hun producten in Canada en Australië op de markt te brengen. 'We proberen alle kansen te benutten. Er staan ons zeker nog drukke tijden te wachten. Gelukkig wordt al de stress gecompenseerd als je ziet hoe je eigen zaak groeit.'

DE Gescheit zu zweit

Für den Kleinbetrieb 2Handy aus Sint-Genesius-Rode ist die Zahl zwei etwas besonders. Zwei Unternehmern ist es innerhalb zweier Jahre gelungen, eine einfache Idee in mehr als neunzehn Staaten zum Erfolg zu bringen. Die Idee ist tatsächlich einfach. Crea Shirt ist ein T-Shirt mit einem hübschen Muster und sechs Textilfilzstiften mit denen Kinder von 4 bis 12 Jahren weiter ihr eigenes Modell entwerfen können. 'Zuerst haben wir eine Marktforschung ausgeführt, bei der sich herausstellte

dass eine Nachfrage nach kreativem Spielzeug besteht. Danach haben wir uns für T-Shirts entschieden, auf denen sich Kinder künstlerisch ausleben können. Lustige Nippsachen etwa, die beim Machen und beim Tragen eine Menge Spaß bescheren. Wir besuchten ganz viele Spielwarengeschäfte und unsere Idee kam gut an. Wir hatten unsere Ersparnisse also doch gut angelegt', lacht Tris Lambrecht. Jetzt gibt es auch das Crea Shirt Mini für Babys und die Crea Chef, eine Schürze für angehende Küchenchefs.

van de soort, men spreekt zelfs van de hoogste steenuilenconcentraties van Europa.

De kleinste uil van Europa is meteen diegene die het meest insecten op het menu heeft staan. In het veld vind je regelmatig braakballen die hij uitspuwt omdat die onverteerbare delen van de prooien bevatten. Daarbij valt het hoge aantal dekschilden van allerlei keversoorten op. Die zijn dus een belangrijke voedselbron voor onze nachtridder. Uiteraard worden ook verschillende muizensoorten niet versmaad. Ook hun onverteerbare botjes vind je terug in de uitgebrakte resten. Ze geven een goed beeld van de prooien die de steenuil eet. Als die in voldoende aantallen aanwezig zijn, als het leefgebied gevarieerd genoeg is

en voldoende nestgelegenheid biedt, kan de steenuil er zich vestigen en standhouden.

Laat ons hopen dat de emblematische soort zich kan handhaven in ons steeds meer verstedelijkte milieu, want zo'n knappe vogel missen zou echt jammer zijn. Concentreer je deze maand op het katachtige, miauwende geluid dat je vooral in de vooravond en heel vroeg 's morgens kunt horen. Pallas Athena, Griekse godin van de wijsheid, koos de steenuil als haar metgezel. De reden waarom het dier met wijsheid geassocieerd wordt. De verwijzing vind je terug in de wetenschappelijke naam van de vogel: Athene noctua. Op de foto zie je een jong dier.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Herman Dierickx

In verschillende gemeenten in de Vlaamse Rand staan de komende jaren reconversie- en inbreidingsprojecten op stapel. De ruimte wordt schaars en dus moeten we rommelige plekjes herinrichten en de beschikbare ruimte optimaal benutten. TEKST Karla Goetvinck ■ FOTO Filip Claessens

Dorpskernvernieuwing

Samenhang in centrum verhogen

De volgende maanden gaat RandKrant op zoek naar voorbeelden van dergelijke dorpskernvernieuwing. We starten in Hoeilaart, met zijn tienduizend inwoners een van de kleinste gemeenten in de Rand. Maar ook op dergelijke schaal kan je ambitieus zijn, zo blijkt uit een gesprek met burgemeester Tim Vandenput (Open VLD). De reconversie van de Hoeilaartse dorpskern is eigenlijk al een vijftiental jaar aan de gang. De hoeve naast het gemeentehuis werd gerenoveerd. De gemeente kocht het leegstaande tramstation en een anderhalve hectare groot bedrijfsterrein erachter, de voormalige houtzagerij Mariën. Twee dorpskan- kers verdwenen: het station werd het Nerocafé en op een deel van de Mariën-site kwamen woningen en parkeerplaatsen. De huidige coalitie wil verder op die weg, maar heeft ook de ambitie om de verschillende projecten het volgende decennium te verbinden, om meer samenhang in het dorpscentrum te creëren.

Het glazen huis

Uithangbord is het nieuwe gemeenschapscentrum Felix Sohie, een project dat werd gerealiseerd met de hulp van de Vlaamse Bouwmeester. Het voormalige schoolgebouw was uitgeleefd en vergde veel onderhoud. Een deel ervan werd gesloopt. In plaats van de verdwenen linkervleugel verrijzen tegen volgend jaar een theaterzaal voor tweehonderd toeschouwers met daarachter een bibliotheek. Tussen dat nieuwe gebouw en de rechternvleugel, die gerenoveerd wordt, komt een serre.

De glazen constructie verwijst naar het economische erfgoed van de bakermat van de Belgische druiventeelt. Het symboliseert tevens de laagdrempeligheid en openheid die het gemeenschapscentrum wil uitstralen. Maar net zo goed wordt deze glazen straat een verbinding tussen het Gemeenteplein vooraan en de Mariën-site achteraan.

Bewuste aankooppolitiek

Hoeilaart laat er tegen 2013 een mix van sociale en andere woningen bijbouwen. De gemeente gaf een privé-partner recht van opstal om de woningen te bouwen en verkoopt de grond pas bij de verkoop van het huis. Zo behoudt de gemeente zeggingschap en kan

FR Rénovation du centre du village

Dans plusieurs communes du Vlaamse Rand, différents projets d'urbanisation et de reconversion devraient être réalisés durant les années à venir. L'objectif poursuivi est de profiter de manière optimale du peu d'espace qui existe encore. Durant les prochains mois, RandKrant part à la recherche d'exemples similaires de rénovation de centres de village. Nous entamons notre recherche à Hoeilaart, où la commune s'est fixé pour objectif de créer plus de cohésion

ze voorwaarden stellen aan de kopers. Enkel mensen die al een aantal jaar in het dorp wonen, mogen intekenen. Jonge mensen, ouders van wie de kinderen naar een Nederlandstalige school of kinderopvang gaan en leden van Hoeilaartse verenigingen krijgen voorrang. 'Enkel als de gemeente grondeigenaar is, kan ze jonge mensen helpen om in eigen streek te blijven wonen', zo meent burgemeester Vandenput. Dus verwerft Hoeilaart systematisch grond. Ook in woonuitbreidingsgebied, want precies omdat Hoeilaart een dergelijk doelgroepenbeleid voert, mag ze op korte termijn twee (en op lange termijn twee andere) woonuitbreidingsgebieden aansnijden. Dat ondanks het feit dat uit een woonbehoeftenstudie uit 2003 blijkt dat er eigenlijk nog veel kavels beschikbaar zijn op de privémarkt.

Nieuw gemeenteplein

Aan de voorkant van het gemeenschapscentrum, op het Gemeenteplein, bouwt de aannemer acht woningen en een politiecommissariaat. De politie verhuist van de kas-teelhoef bij het gemeentehuis naar het centrum van het dorp. Daar is ze beter zichtbaar; dat moet het veiligheidsgevoel verhogen. Het nieuwe kantoor wordt bekostigd door de verkoop van de bouwgrond ernaast.

Ook het Gemeenteplein moet er binnenkort helemaal anders uitzien. Tim Vandenput droomt van een breder voetpad, zodat terrasjes mogelijk worden, en van eenrichtingsverkeer rond de kerk. Bedoeling is om dit jaar nog een studiebureau aan te stellen, handelaars, omwonenden en adviesraden te consulteren en een subsidiedossier voor een nieuw, gescheiden rioleringsstelsel in te dienen. De Charlierlaan en de A. Biesmanslaan, de drukke banen tussen Groenendaal en Overijse die de dorpskern in twee snijden, worden later aangepakt. Eerst moet een tien jaar oud geschil met een aannemer, die verderop rioleringswerken uitvoerde, van de baan. De minnelijke schikking zou in april uitgesproken worden.

dans le centre du village. Le point d'orgue de ce projet consistera en la rénovation du centre communautaire Felix Sohie. Huit habitations ainsi qu'un commissariat de police seront bâtis devant ce centre communautaire. En outre, la commune mène également une politique de rachat des terres, permettant ainsi aux citoyens de la région de pouvoir trouver une habitation financièrement abordable. La place communale aura bientôt également un tout autre aspect.

Vingers aflikken

Wist je dat jaarlijks wereldwijd meer dan 140 miljoen ton vlees wordt gegeten, waarvan 103 miljoen ton varkensvlees? Dat is maar liefst 73 % van het geconsumeerde vlees. Ook in België zien we hetzelfde patroon. Van het totaal aantal geslachte dieren in 2009 was meer dan 80 % een varken tegenover 19 % runderen. Bovendien gaat er van het varken niets verloren. Van varkensvlees worden tot 500 verschillende voedingsproducten gemaakt.

Toch zit de Belgische varkenssector momenteel in een diepe crisis. Soms komt de sector negatief in het nieuws, door varkenspest bijvoorbeeld, maar nu is het vooral een economische crisis. Onze varkenskwekers stellen nochtans alles in het werk om hun dieren zo goed mogelijk te verzorgen, ondanks alle problemen. Ze sparen kosten noch moeite en dankzij hun inspanningen kunnen wij onder andere steeds opnieuw peuzelen van een sappig **varkensribbetje** op de barbecue.

Verschiede bereidingswijzen

Alle Belgen eten wel eens varkensribbetjes, maar wie weet waar ze precies vandaan komen? De term ribbetjes refereert over het algemeen naar het minder vlezige deel van het dier. In België hebben we vier varkensrassen: het Belgische landras dat het meest voorkomt, de Pietran, de Large White en het Belgisch Negatief. De 62-jarige Indische Victor Narang, de gepassioneerde chef-kok van het sfeervolle restaurant Chick-O-Ribs, is een specialist op het gebied van ribbetjes. Hij is ervan overtuigd dat zijn ribbetjes de

beste van België zijn. 'Ik streef ernaar om steeds nieuwe manieren te vinden om onze ribbetjes te serveren. Zo kunnen we ons onderscheiden. Momenteel serveren we ze à volonté op 18 verschillende wijzen, waaronder met BBQ-caramelsaus, maar dé specialiteit is Ribbetjes Jack Daniels. Lekker stevig.'

Krokant

Hoe maak je thuis best zelf je ribbetjes klaar? Victor licht een tipje van de sluier en verklapt het recept voor zijn Aziatische ribbetjes. 'Eerst maak je de marinade klaar. Dit is een mengsel op basis van sojasaus, rode wijn en een geheime kruidenmix. Daarin laat je de ribbetjes minimum vier uur – of nog beter de hele nacht – in de koelkast marineren. Let er wel op dat je de saus gelijkmatig verdeelt en het vlees af toe omdraait. Nadien moet je ze eerst even voorbakken en dan kunnen ze op de grill. Alleen zo bekom je de lekkerste krokante ribbetjes.' Zeer eenvoudig dus. Wie er toch niet in slaagt om de meest befaamde ribbetjes van België zelf klaar te maken, kan nog altijd een bezoekje brengen aan de Chick-O-Ribs, het paradijs voor grote eters. Om je vingers van af te likken. TEKST Sandra Szondi

i Onze medewerker Sandra Szondi gaat in de rubriek *kwestievensmaak*, samen met een aantal chef-koks uit de Rand, op zoek naar bijzondere, doodgewone of verrassende smaken.

Deze maand sprak ze met Victo Narang, de chef van Chick-O-Ribs (Toekomststraat 51 in Vilvoorde).

Kleine verhalen, straffe verhalen

Met dat motto gaat fotograaf **David Legrève** (32) elke dag opnieuw op pad, op zoek naar pure taferelen uit het dagelijkse leven van gewone mensen. Geen BV's, grootse gebeurtenissen of harde oorlogsbeelden. Liever toont David plaatselijke verhalen over groot en klein verdriet, uitbundige vreugde, onrechtvaardige verschillen en eenvoudige samenhangigheid. Steeds herkenbaar, maar altijd uniek. In *beeldverhaal* gaat David Legrève een jaar lang op zoek naar passie, liefde en warmte in de Vlaamse Rand. Geniet gerust mee. www.davidlegreve.com

Tortelduifjes

Zestig jaar geleden werden hun namen in hetzelfde trouwboekje genoteerd, nu zestig jaar later lijken Aline Van Hove (83) en Gaston Cludts (84) vaak nog twee jonge geliefden. Deze Sterrebekenaren werden voor elkaar geboren. Ze groeiden op in dezelfde straat, gingen samen naar school en de kermis in het dorp. 'En daar werden we eindelijk een koppel', glundert Gaston. 'Voor Aline had ik enkele andere liefjes, maar ze bleef maar in mijn hoofd zitten. Ik moest haar hebben en ik ben nog elke dag blij met mijn koppigheid van toen.'

Aline en Gaston waren en zijn onafscheidelijk. Als witloofkwekers stonden ze elke dag samen op het veld. Op hun zestigste gingen ze het rustiger aan doen, maar pas drie jaar geleden stopten ze echt met werken om volop te genieten. 'Nu passen we op de achterkleinkinderen en maken we lange fietstochten. Ons grote geheim? We maken nooit ruzie en overleggen altijd. Als we samen zijn, zijn we volmaakt gelukkig.'

DAVID LEGREVE

gemengdegevoelens

De Braziliaanse Junea Seixas-Bartsch (38) en haar Duitse man Matthias uit Tervuren zitten niet verlegen om een verhuizing. Hun vier kinderen werden geboren in Lyon, Berlijn en Moskou. Het rondreizen versterkte de gezinsbanden. 'Wij staan heel dicht bij elkaar.'

TEKST Johan De Crom • FOTO Filip Claessens

Culturen leren kennen is buitenkans

Als postcode, schoolvriendjes en dorpsplein om de haverklap veranderen, is liefde onderweg de enige constante. De tienjarige Luana en haar broers Lorenzo (8), Linus en Lucas (een tweeling van 6) krijgen die van hun ouders in overvloed. Het kost hun frivole moeder Junea geen enkele moeite zich weg te cijferen in het belang van het actieve viertal. Ze brengt haar kinderen naar paardrij- en pianolessen, voetbal, tennis en scouts, en blaakt in alle *rush and run* van ontombare energie. Een brede glimlach krijgen passanten en betrokkenen er gratis bij, wat zou het haar moeite kosten?

Junea liet voor man en kinderen alles wat naar materie of ambitie ruikt aan de kant. 'Ik wil me geven voor mijn kinderen. Ik wil tijd met hen doorbrengen, want die is sneller voorbij dan je denkt. Ik zou ook kunnen gaan werken en dan een prachtige kast kopen, maar wat heb je daaraan?', vraagt deze Braziliaanse oermoeder zich af. De vurige mama groeide op in Bel Horizonte, de derde

grootste stad van Brazilië, studeerde er communicatiewetenschappen en wilde eigenlijk journaliste worden. Ze nam echter een besluit waar ze niet meer op terugkwam. 'Ik kan als moeder misschien nog een goede journaliste zijn, maar als journaliste nooit een goede moeder.'

Berlijnse belofte

In haar hart wil Junea in Berlijn wonen. 'Het is de plek om te sterven', zegt ze. In 1996 bezocht ze uiterst ambitieus en nieuwsgierig de stad met zo veel geschiedenis. Ze maakte er een proefschrift over de Berlijnse Muur. 'Ik wilde aantonen hoe de Muur ook zeven jaar na de val nog in de hoofden en harten van de mensen rondwaarde. Daarover heb ik honderd interviews gedaan.' De trip naar Europa leverde haar meer op dan een eindwerk. Al op het vliegtuig ontmoette ze haar latere man. Een man die wist wat hij wilde. Op de tweede dag van hun romance sprak hij Junea aan over een huwelijk en zij zette het niet op een lopen. Drie maanden later waren ze verloofd,

MOOISTE PLEK IN BRAZILIE

Araial Doc Cabo, het mooiste strand ter wereld met zand als bloem en prachtige kleuren.

TROTS OP DEZE BRAZILIAAN

Chico Xavier (1910-2002), spiritueel leider.

acht maanden later getrouwd. Junea's harts-tocht voor Duitse steden kreeg nog meer cachet. 'Mijn thesis was intussen afgerond en ik ben even naar Brazilië teruggekeerd. Daar is Matthias officieel mijn hand komen vragen aan mijn vader', glimlacht ze.

Taalkaravaan

De jaren in Berlijn heeft de Zuid-Amerikaanse glorieus vervuld, maar het bedrijf van haar man kwam in Franse handen. Het echtpaar verhuisde naar Lyon, waar Luana werd geboren. Een jaartje later trok de reis weer naar Berlijn. Broertje Lorenzo zag er het levenslicht. Daar bleef het niet bij, noch in gezinsuitbreiding noch in kilometers. De karavaan zette in 2004 koers naar Moskou waar de tweeling het levenslicht zag. In 2008 kwamen ze voor het werk van Matthias naar Tervuren. Het vele aanpassen aan een nieuwe omgeving en culturen is weinig poëtisch als je luiers moet verversen en nieuwe scholen voor je kinderen moet zoeken, maar zo ziet Junea het niet. 'Het is een onwaarschijnlijke buitenkans die je moet benutten. Dankzij het werk van mijn man krijg ik de kans om talen te leren en een samenleving écht te begrijpen, iets wat je nooit lukt als je zomaar een reis maakt. Ik spreek inmiddels Engels, Frans, Italiaans, Duits, Spaans en Russisch en ben Japans en een doventaal aan het leren. Geweldig vind ik dat.' Dankbaar om zoveel geluk doet Junea sinds kort vrijwilligerswerk als thuisverzorgster. In het park van Tervuren leeft ze zich al joggend uit. Om zich voor te bereiden op een nieuwe 20 km van Brussel. Braziliaanse energie, permanent in beweging.

EN Heaven-sent opportunity to learn about cultures

'Learning about other cultures is an incredible opportunity that has to be used to the hilt.' The Brazilian Junea Seixas-Bartsch from Tervuren is absolutely convinced about that. 'When you live in a country and learn the language you can really get to grips with a society, unlike when you are just travelling.' Junea and her German husband Matthias have no plans to move. Their four children were born in Lyon, Berlin and Moscow. All the moving around has strengthened the family ties. Junea studied communication sciences and wanted to be a journalist but now she happily and very enthusiastically devotes her time to her family and she is pleased her husband's work has enabled her to live in so many countries. She recently started working voluntarily as a home care worker and is getting ready for the Brussels 20 km race.